FAŞİZME KARŞI Aylık Siyasi Gençlik Dergisi: Sayı:8-9 - Kasım-1979

GENÇ ÖNCÜLER

YAŞASIN GENÇLİĞİN ulusal ve uluslararası BİRLİĞİ

BU SAYIDA

FAŞİZME KARŞI aylık siyasi gençlik dergisi

GENÇ ÖNCÜLER

faşizme karşı GENÇ ÖNCÜler ★ Aylık Siyasi Gençlik Dergisi ★ Sayı:8-9 Kasım 1979 ★ Sahibi:Hasan Keskin ★ Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:Hasan Keskin ★ Yönetim Bürosu Adresi: Hürriyet Bulvarı, Karaosmanoğlu İşhanı, Kat 1 Basmane-İzmir ★ Fiyatı 20 TL., Abonesi aylık:110 TL, Yıllık 225 TL. ★ Yurt dışı iki katıdır. Posta Çeki No: Gürbüz Özaltınlı, 11 47 15-Ankara. Basıldığı Yer: S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık-İZMİR

Baskı Tarihi: 15 KASIM 1979

GENÇ ÖNCÜLER, DOSTLAR,

Genç Öncüler, Dost okurlar,

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için gençliğin sesi olmak yolunda yayın yaşamımızı sürdürdüğümüz bir buçuk yılı bulan sürede ilk kez Ekim ayında dergimizi yayınlayamadık.

Gerçi uzun süredir koşulların olağanüstü zorlamaları, her ayın birinci günü dağıtımı yapılmış bir dergi yayınlamamızı olanaksızlaştırmakta, bu da okurlarla dergi arasındaki canlı bağı olumsuz etkilemekteydi, ama ne olursa olsun yayın aksatılmamıştı.

Ekim ayı bunu da getirdi. Ofset tekniğiyle hazırlanan dergimizin montaj dahil tüm işlemleri tamamlanmıştı ki, anlaşmamız olan matbaa nedenini bilemediğimiz bir gerekçeyle baskıya geçmedi.

Bu ay yeniden aynı biçimde çıkan dergimiz bir çok engeli aşarak hazırlandı ama, çok uzun bir süredir artan kağıt, baskı, film gibi temel madde fiyatları nedeniyle iki misli fiyatla. elinize ulaşıyor.

Üstelik yine ayın ortasını bulan bir zamanda.

Üstelik bu yazı yazılırken nelerle karşılaşılacağı bilinmeden, yani istenilen bir derginin baskıdan çıkıp çıkmayacağının hiçbir belirtisi olmadan.

Üsletik elinize büyük zorluklarla ulaşacağı, belki de yasal olmayan engellemelerle ulaşamayacağı bilinerek.

Ama tüm aksaklıklara, engellemelere karşın dergimizin binlerce Genç Öncü'ye dayandığı ve her türlü zorluğun aşılacağı bilinerek.

Bu satırları bir kez daha yinelemek zorunda kalmayacağımız umuduyla; her sayı daha nitelikli, her sayı daha çok sayıda dergi için...

YAZI İŞLERİ MÜDÜRLÜĞÜ

GÜNCEL GÖREV

MESUT VURAL

14 Ekim seçimleri ülkemizdeki sınıf mücadelesi açısından her açıdan çok önemli sonuçları ortaya koymuştur. Kısmi senato seçimi olmasına rağmen, bu çıkarılacak sonuçların sadece seçim yapılan bölgelerle sınırlı olmadığı ortadadır.

Kanımızca çıkarılacak sonuçların bilimsel bir temele dayandırılması ve demokratik ve sol güçlerin önüne koyduğu görevlerin her türlü dar görüşlülükten uzak yaşama geçirilmesi ülkemiz işçi ve emekçilerini bekleyen tehlikelerin savuşturulmasında, başarısızlıkların başarıya dönüştürülmesinde temel bir işlev görecektir. Tersine yönelik değerlendirme ve davranışlar ise faşizmin azgınlaşmasının önünde zararların artmasından öte hiçbir sonuç doğurmayacağı çok açıktır.

Orta ve yüksek okullarda yeni öğrenim dönemi başladı. Gerici-faşist güçlerin seçimlerdeki ve buna bağlı olarak daha sonraki küçümsenemeyecek başarıları ilerici gençliğe yönelik saldırıların artacağını apaçık göstermektedir.

14 Ekim seçimlerinin sonuçları göstermektedir ki, gerici-faşist güçler politik arenada örgütlenme, kitleleri etkileme ve yönlendirme açısından ağırlık kazanmıştır. AP ve MHP'nin sayısal olarak çok büyük ölçülere varmasa bile oylarındaki genişleme demokratik ve sol güçlerdeki dağınıklık ve politikaya ilgisizlik hesaba katıldığında toplumdaki sağ unsurların ağırlık kazandığını en açık biçimde bizlere göstermektedir. Elbetteki bu eğilim gerici-faşist uçtaki bu toplulaşma 77-79 arasında ortaya çıkmamıştır. Bu artış eğilimi 77'deki artışın bir devamı niteliğindedir. Gerici-faşist cephe ile demokrasi cephesi arasındaki ağırlığın birincisine doğru ağır basması mutlaka her yönüyle araştırılması gereken bir konudur. Ama ilk bakışta demokrasi cephesinin 1973 seçimleri ile başlayan kitlelerde günlük kurtuluş arayan eğilimi biçiminde kendini gösteren zaafı, 14 Ekim seçimlerindeki başarısızlığın eksenini oluşturduğu görülebilir.

Geniş kitleler böyle bir ortam içinde CHP'yi desteklerini sunmuşlardır. Ne var ki, CHP'ye hakim olan anlayışın ve yürütülen politikanın, kendi vaatleri ve kitlelerin istemleri ile büyük terslikler göstermesi adım adım kitlelerdeki coşkunun sönmesine ve politikaya ilgisizleşmelerine yol açmıştır. CHP'nin başarısızlığı bütün solun başarısızlığına dönüşmüş ve kitlelerdeki daha sol bir arayışa girilmesi yerine tarafsızlığa hatta yeniden bir kesimin sağa yönelmesine yol açmıştır.

Gerici-faşist cephe içinde bulunduğumuz günlerde ağırlığını sağlamlaştıracak ve yeni adımlar atmasını sağlayacak çaba içerisindedir. AP tarafından ismi resmen konulmasa da, hatta karşı bile çıkılsa yeni MC'nin temelleri atılmıştır ve hükümetin kurulması hemen hemen kesinleşmiştir. AP hükümetinin planı çok basit ama çok da tehlikelidir. Bir yanda kitlelerin dayanılmaz boyutlara ulaşan yağ, petrol, tüpgaz, ampül gibi günlük sorunlarına kısa vadeli de olsa rahatlamalar getirmek, bu basit ama günümüzde önemli olan başarıların sağladığı olumlu ortamı politik plandaki gerici saldırıların desteği haline getirmek. Demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamak, Devlet Güvenlik Mahkemeleri yasasının çıkartılması, işçi ve emekçilerin, gençliğin çıkarlarını savunmaya çalışan örgütlenmelerin kapatılması vb..

Gerici-faşist cephede kendi açılarından önemli başarılı adımlar atılırken, demokratik ve sol güçler açısından durum nedir?

İlk elde bugünkü başarısızlıkta önemli payı olan CHP ele alındığında gözlenmektedir ki, geriye gidiş sürmektedir. Başka bir deyişle mevcut durum ve bunun gerçekçi bir yorumu CHP içinde yapılmamaktadır. CHP'nin son kurultayı peşinden sürüklediği kitlelerden kopmasına yolaçan emperyalizm ve tekellerle uzlaşma politikasını gözden geçirmek ve bundan uzaklaşmak yerine başarısızlığı parti yönetimine etkin olmak için hiziplerin birbirlerine yüklemeye ve kullanmaya çalışmaları biçiminde geçmiştir.

Güçlükler ortada, görevler de aynı açıklıkta önümüzde durmaktadır. Ülkemizi ağır baskı günleri beklemektedir. Bu güçlüklerin üstesinden gelebilmek gücü ve aynı ölçüde de saldırganlığı artan gerici-faşist cephe karşısına örgütlü kitle hareketi çıkartmak, bu yolda kitleleri örgütlemek ve mücadeleye sokmak gelmektedir. Bu görev de ancak demokratik ve sol güçlerin etkin bir iş ve eylembirliği yaratmaları ile mümkündür.

"Önümüzdeki dönemde bu ve benzeri kazanımların korunması ve geliştirilmesi, bunun için tüm demokratik güçlerin iş ve eylem birliği ve bunu sağlamada bir kaldıraç görevi görebilecek olan bilimsel sosyalist hareketin tekleşmesi sorunu daha ivedileşmiş olarak gündemdedir."

"Önümüzdeki dönem çetin geçecektir... Ancak... Partimizin defalarca altını çizdiği gibi bezginliğe, yılgınlığa yer yoktur... Örgütlü birleşik bir halkı hiçbir kuvvetin yenemeyeceği gerçeğinden hareketle güçlerin birleştirildiği ölçüde, antidemokratik zor ve baskıları püskürtüp altedebilecek durumdadır." (TİP MYK Seçim Sonuçları ve Önümüzdeki Döneme İlişkin değerlendirmesi, Çark Başak Sayı: 69)

Gelecek günlerde demokratik ve sol güçlerin iş ve eylem birliğinin gelişip güçlenmesinin şartları vardır ve mutlaka geliştirilecektir.

Bu yolda ilk, ama önemli adımlar atılmıştır. Bu adımın bugüne kadar biraraya gelip ortak eylemler üretmekte hayli zorluklarla karşılaşan gençlik örgütleri tarafından atılması daha da anlamlıdır.

Faşizmin azgın saldırısı karşısında gençliğin yaşamsal çıkarlarını korumak için, bugün için çerçevesi tam olarak çizilmese bile GENÇ ÖNCÜ, İGD, SGB, DDKD'nin biraraya gelmesi güç görevleri başaracak birliğin çekirdeğini oluşturmuştur. Bu çekirdek gelişecektir. Gençlik anti-faşist mücadelede üzerine düşen görevleri yerine getirmek için tepede ve tabanda, her alanda olumlu işbirliğini geliştirecektir. Bu işbirliğinin gelişmesinin gençlik için yaşamsal bir önemi olduğunun bilincinde olan GENÇ ÖNCÜ, tüm örgüt ve taraftarları ile zorlukları aşarak başarıların kazanılması için gerekli olan herşeyi yapmaktan kaçınmayacak, bunu bir görev bilecektir.

genç öncü den

can güvenliği,

TÜM İLERİCİ, DEMOKRAT, SOSYALİST GENÇLER!
CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN
DEMOKRATİK EĞİTİM İÇİN
GENÇLİĞİN EYLEM BİRLİĞİ
MİTİNGİNE KATILALIM

18 Kasım Pazar, Bursa

DDKD – GENÇ ÖNCÜ – İGD – SGB

öğrenim özgürlüğü

Genç Öncü Kayseri Şubesi Boy Hedefi Olma Durumunu Sürdürüyor

Bundan önce de faşist hareketin Kayseri'de boy hedefi olan Genç Öncü Kayseri şube lokali 16 Ekim günü bir kez daha faşist hareketin saldırısına uğradı. 16 Ekim günü saat 24 civarında kurşunlanan şube lokali daha sonra atılan bomba ile büyük ölçüde tahrip edildi. Saldırının dikkati çeken noktası, şube lokalinin 15 Ekim akşamı polisler tarafından aranması ve umduğunu bulamayan polislerin lokali dağıtarak terketmesinden bir gün sonra saldırının gerçekleştirilmesi idi.

GENÇ ÖNCÜ Genel Sekreteri Mesut Vural, yoğunlaşan anti-demokratik baskıların son durağı olarak İGD'nin sıkıyönetimce kapatılması üzerine aşağıdaki açıklamayı yapmış ve İGD ile dayanışmalarının sürdürüleceğini belirtmiştir. (7.11.1979 Ank. Genel Merkez Basın Bürosu)

İGD AÇILMALI DIR

"Ülkemizde giderek artan baskılar, demokratik hak ve özgürlükleri iyiden kısıtlamayı ve giderek yoketmeyi amaçlayan girişimler Türkiye'yi karanlık bir geleceğe sokmak hedefindedir.

"Demokratik kuruluşlara, ilerici kitlelere karşı sürdürülen saldırıların son durağı dün İGD'nin kapatılması olmuştur. İGD'nin kapatılmasının Demirel'in iki gün önceki açıklamasıyla üstüste düşmesi anlamlıdır. Ve bu uygulamadan, benzerlerinden sıkıyönetimi ilan eden politik güçler sorumludur.

"Ancak; ilerici gençlik hareketi içinde önemli bir konuma sahip olan İGD'nin kapatılması isteneni sağlayamayacaktır. Bugün ilerici, demokrat, sosyalist gençlik hareketlerinin eriştiği boyut bu tür yasal olmayan kapatma kararlarını aşacak güçtedir.

"Her gün cinayt ve adam öldürme olayları içindeki rolü daha da açığa çıkan MHP, ÜGD ve benzeri cinayet kuruluşları dururken İGD Genel Sekreteri'nin de belirttiği gibi 'hiçbir yasa dışı davranışı bulunmayan' bir örgüte ve benzerlerine karşı girişilen bu baskılar son bulmalıdır."

GENÇ ÖNCÜ Antakya şubesi tarafından yıldönümü nedeniyle Genç Öncülerin Antakya'da bildiri dağıtmasını engelleyemiyen Antakya Emniyet Müdürlüğü yetkilileri Genç Öncülerin bu eylemlerini engelleyememenin hıncıyla 9 Ekim günü Genç Öncü Antakya Şube lokalini başta Antakya Emniyet Müdürünün bulunduğu yaklaşık 25 kişilik bir ekiple bastılar. Şubede umduklarını bulamananın hıncıyla o anda lokalde bulunun Genç Öncü üyelerine aşağılayıcı tavırlar ve küfürler ederek çıkıp gitmek zorunda kaldılar.

Bir kere daha yineliyoruz. Tüm bu baskılar Genç Öncüleri yıldıramayacaktır. Her zaman olduğu gibi Genç Öncüler daha özverili, sınıf mücadelesinde daha bir bilenmiş olarak örgütlü mücadelelerini sürdüreceklerdir.

Sakın arkamdan ağlamayın
Göz yaşıyla çıkılmaz yola
Katlanmalıyız her acıya
Biz direnmek zorundayız
Örtsün üstümü sıcak toprak
Kanlı taşa yazın adımı
Bir de benim ölmediğimi
Türküler yapın meydanlarda

Ceyhun Can Yaşıyor

TİP kurucu üyesi ve eski Adana İl Başkanı, İlerici sendikaların avukatı Ceyhun Can, Adliye ile kolordu komutanlığı arasındaki yazıhanesinde uğradığı silahlı saldırı sonucu katledildi. Yazıhanesinde ömrünü adadığı TİP'in yayın organı Çark Başak'ı okurken, olaydan sonra ismi Aydın Telili olarak açıklanan, işlediği cineyetlerle ilgili bilgi ve silahları MHP Adana merkez ilçe başkanı Adem Aroğlu'ndan aldığı MHP ilçe başkanının verdiği ifadeden ortaya çıkan, faşist caninin sihalından çıkan kurşunlarla olay yerinde ölen Ceyhun Can, kurulduğu günden itibaren anti demokratik yasalarla baskı altında tutulmaya çalışılan birçok GENÇ ÖNCÜ'nün de avukatlığını yapmıştı. MHP güdümündeki faşist cineyet şebekelerinin işçi sınıfına ve Türkiye İşçi Partisi'ne karşı giriştiği saldırıların kurbanı olan Ceyhun Can'ın anısı işçi sınıfının politik hareketinin yolunda yürüyenlerin mücadelesinde bayraklaşacaktır.

Ceyhun Can'ın büyük mücadelesi önünde saygıyla eğiliyoruz.
Unutmuyoruz, unutmayacağız. Faşizmi ezeceğiz.

yaşasın gençliğin güç ve eylem birliği!

abdurrahman atalay

14 Ekim seçim sonuçları demokratik ve sol güçler üzerindeki cenderinin sıkışmakta olduğunu göstermektedir.

Daha hükümet kurulmadan açık savaş ilanları yapılmaktadır. Her türlü demokratik örgütlenmenin engelleneceği ve kaldırılacağı sağır sultanın bile duyabileceği biçimde söylenmektedir.

Diğer yandan ise başta CHP olmak üzere güçlerin dağınıklığının doğurduğu güçsüzlük kitlelerin önüne karşı alternatifin konulmasını, demokratik mevzilerin sonuna kadar korunup kitlelerin eyleme çekilmesini güçleştirmektedir.

Bu görev, güçleri birleştirip, örgütlemek ve devrimci eyleme sokmak görevimiz her alanda önümüzde durmaktadır. Sendikalarda, işyerlerinde, demokratik kitle örgütleri arasında, mahallelerde, okullarda güçbirliğini yaygınlaştırmak görevimiz bütün faşizme karşı çıkan güçlerin omuzlarına yüklenmiştir. Doğaldır ki en büyük sorumluluk ve özveri yine bilimsel sosyalistleri beklemektedir. Güçleri birleştirmenin yollarını göstermek, yeni görevleri açıklamak ve formüle etmek, olumsuzlukları aşmanın yollarını göstermek, başka bir deyişle güçbirliğini sürekli ve etkin kılmak bizleri beklemektedir.

Geçmiş günlere dönüp baktığımızda demokratik ve sol güçlerin iş ve eylem birliğinin sağlanması yönünde birçok çabanın her defasında olumsuzluklarla sonuçlandığını görmekteyiz. En küçük biriminden, en güçlü merkezi kitle örgütlerine kadar, sürdürdükleri iş ve eylem birliği çalışmaları çok cılız, temsil ettikleri kitlelerin etki gücünün yüzde birini bile kullanamayan zayıf çıkışlar olarak kalmışlardır. Yapılan olumlu işler olmasına rağmen, olumsuzluklar o kadar ön plana çıkmıştır ki, başarılan görevler de gölgelenmiştir.

Bu deneyler dikkatle değerlendirilecektir. Ülkemizde politik planda anti-faşist cephenin oluşturulmamış olması daha baştan kitle örgütleri platformunu zaaflı hale getirmektedir. Çünkü böylesi bir durumda güçbirliği içindeki demokratik kitle örgütlerinin başka misyonlarla hareket etmesine yol açmaktadır. Anti-faşist eylemin ideolojik-politik çerçevesi politik planda açık olarak çizilmediği için kitle örgütleri dolaylı, ama çok sancılı bir biçimde bu ihtiyacı gidermeye çalışmakta, çoğu zaman da doğal olarak başarılamamaktadır. Günümüzde bu ihtiyaç önümüzde durmaktadır ve iş ve eylem birliğinin başarısını belirleyecek bir unsur durumundadır. Politik örgütler arasında kurulacak ortak platformlar kitle örgütleri arasındaki problemleri asgariye indirgeyebilir. Daha güçlü ve hızlı eylemlerin üretilmesi sağlanabilir.

Görülen ikinci olumsuzluk yine birincisine bağlıdır ve ondan kaynaklanmaktadır. Demokratik kitle örgütlerinin üzerinde ortaklık kurabilecekleri ve eylem yapabilecek çerçeve olmamasına karşın, başka bir deyişle belirsizlik ortamında belirsizliklerin daha da artmasına yol açacak işlere girilmiştir. Böylesi bir belirsizlik ortamında beraber davranma durumunda olan örgütlerin bile anlaşmakta güçlük çekmelerine rağmen, güçbirliğine katılan örgütlerin sayısı anlamsız bir biçimde geniş tutulmuştur. En geniş güçlerin birliğini sağlamak çabası süreç içerisinde kendiliğinden birlikte çalışabilecek örgütlerin de ayrı düşmelerine yol açmıştır.

Diğer bir olumsuzluk, örgütler arası işbirliğini geliştirecek ortamı ve güveni sağlamak yolunda etkin yöntemler geliştirememek veya geliştirmeye çalışmamak olmuştur. Birlikte yapılabilecek ilk işlerin yaratacağı yakınlaşma ortamının önemi çoğu kez küçümsenmiş, eylem birliğinin gelişmesinin ancak belirli bir aşamasında yapılabilecek görevler başlangıçta gündeme alınarak çözümsüz durumların oluşmasına neden olunmuştur.

1975 yılından bugüne yürütülen (veya yürütülmeye çalışılan) iş ve eylem birliklerinden çıkarılan sonuçlar böyle sürdürülebilir. Başka bir deyişle bu alanda yapılan olumsuzluklar o denli fazladır ki dikkatle incelenip, gereken dersler çıkarıldığı zaman bugünden sonra başka bir olumsuzluğa düşmek mümkün değildir. Yapılabilecek yanlışların çoğunluğu yapılmıştır.

Bugüne kadarki süreç içinde birlik diye kendi programını kabul ettirmeye çalışmak, birliği yapılmak istenen işlerin aracı olarak görmek, birliğin içinde yer alıp, onu sabote etmek, demokratik ve sol güçlerin iş ve eylem birliğinin bugünden sonraki başarıları için önemle değerlenecek ve açıklanacaktır.

GENÇ ÖNCÜ, İGD, SGB, DDKD gençliğin faşizme karşı direnişini örgütlemek için eylem birliği kararı aldılar.

Yukarıda söylenenlerin ışığında bu birlik nasıl değerlendirilmelidir.

İlk söylenmesi gereken ilk adımı atılan eylem birliğinin zorunlu olduğudur.

İkincisi henüz çok yeni olmakla birlikte, gerek örgütlenme, gerek eylem planında henüz atılması gereken adımlar atılmış olmasa da bu birliğin gelip geçici bir heves olmadığı görülebilir.

Çünkü birlikte eylem yapma kararını alan örgütler olaylara yaklaşımları açısından ilk elden çok büyük sorunlarla karşılaşmayacak durumdadırlar. Aralarında çözümünde zorluk çekecekleri konular olmasına rağmen ortak eylemin yaratacağı güven ortamı asgari yaklaşımların oluşmasını sağlayabilir.

Günümüzde ilerici gençliğin bütün güçlerini birleştirmek bu dörtle çerçeve ile mümkün değildir. Birliğe katılan örgütler artırılmalı, güçleri genişletilmelidir. Ama nasıl? Bu konu üzerinde durmak gerektiği görüşündeyiz.

Eylem birliğine yeni örgütlerin katılması bir gereklilik olmakla birlikte ilk görev olarak bunu önümüze koymamız yapıyı sulandırmaktan başka bir sonuç getirmeyecektir. Bu nedenle oluşturulan dörtlü örgütlenmeye bir çekirdek gözüyle bakmaktayız. Çekirdek kendi arasında uyum sağlayabilme ve uygun bir platform oluşturabilme durumundadır. Israrlı bir çaba ile örgütleyeceği yapı ne derece yetkin olursa harekete geçireceği gençlik kitlesi ve örgüt sayısı o derece artabilecektir.

Kaldı ki, bir çekirdek oluşturmak zaman zaman uygun şartlar oluştuğunda veya oluşturulduğunda tepede ve tabanda diğer örgütlerle birlikte davranmayı dışlamaz. Daha olanaklı bir duruma getirir. Çünkü yanlış eğilimleri uyumlu bir yapı içinde törpülemek belirsizlik ortamına göre bin kez daha olanaklıdır. Bu nedenlerle bir iki yeni katılım dışında çekirdeği belirsiz biçimde açmamak güçbirliğinin işlerliği açısından önemlidir.

Anti-faşist platforma dayanması gereken iş ve eylem birliği tüm gençliğin çıkarlarını korumak yolunda genişleyecektir.

Bu nedenle örgütler arasında oluşturulacak platform çok açık tanımlanmak durumundadır. Bu platform bir anlaşma değildir. Anlaşma çok kısa dönemli bir görevi çözmeyi hedeflediğinden taktik yanı ağır basar. Halbuki ortak platform ortak taleplerin formüle edildiği, başarıldıkça görevini tamamlamak yerine yeni görevlerle genişleyen bir olgudur. Bu nedenle taktik değil, stratejik bir

durumdur. Bütün platforma katılan örgütlerce de böyle görülmelidir. Başka bir deyişle platform; bir örgütün kendi programının bir bölümünü diğer örgütlerle birlikte gerçekleştirip sonra da ayrılacağı bir durum değildir.

Güçbirliği içinde bağımsızlık ve buna bağlı olarak bağımsız eylem sona ermez. Tam tersine bilimsel sosyalistler güçbirliğini yanlışlıklardan korumak ve güçlendirmek için, ideolojik ve örgütsel çalışmalarını artırmak zorundadırlar. Ancak ortak eylem ve bağımsız eylem birbiriyle çelişen, zıtlıklar gösteren değil tamamlayan, güçlendiren durumda olmalıdır.

Bugünkü durumda gençlik örgütlerinin oluşturdukları platform yeterince gelişkin değildir. Bu nedenle birlikte yapılacak işlerden daha çok örgütlerin bağımsız eylemleri ağırlık kazanabilir. Bir anlamda doğaldır da. Çünkü eylem birliğinin gelişkinliği nedeniyle yapılamayacak görevlerin ertelenmesi anlamsızdır. Ama eylem birliği geliştikçe her alanda yayılacak ve gücü artacaktır. Böylesi bir durumda her hangi bir örgütün bütün eylemine ağırlığını koyacaktır.

Bu nedenle başlangıçta merkezi düzeyde yapılabilecek işleri çok abartmak ve gereksiz zorlamak anlamsızdır, ayrıca zararlıdır.

İş ve eylem birliği tepeden başlayarak en küçük birimlere kadar yaygınlaştırılmalıdır. GENÇ ÖNCÜ birim örgütleri bu yolda bir çekirdeğin oluşmasına ve bu çekirdek çevresinde başka unsurları da işbirliğine çekmeye çalışacaklardır. Diğer unsurlar ile yapacakları geçici "anlaşmalar"kazanmanın bir aracı olacaktır.

GENÇ ÖNCÜ, İGD, SGB ve DDKD'nin can verdikleri iş ve eylem birliğinin aşması gereken çok büyük engeller bulunmaktadır. Ancak bu engelleri aşmak zorunda olduğumuzun bilinci ile örgütler arası güven, özveri, esneklik ve sorumluluklarla sorunlara yaklaşmalıyız. Sorunlarımızı ayrılmak için değil, çözmek için tartışmalıyız.

Buna karşılık güçlüklere rağmen iş ve eylem birliğinin başarıları da parlak bir biçimde önümüzde durmaktadır. Ayrıca her örgüt güçlüklerin üstesinden gelebileceği yeterlikte deneye ve sorumluluğa sahiptir.

İlk adım 18 Kasım'da Bursa'da yapılacak "Öğrenim Özgürlüğü ve Can Güvenliği" mitingi ile atılacaktır. Kanımızca daha sonraki görevlerimizi başaracağımızın ipuçlarını bu mitingdeki uyumumuz gösterecektir. ●

DEMOKRATİK EĞİTİM İÇİN GENÇLİĞİN BİRLİĞİ

Yeni öğretim yılının başlaması dolayısıyla toplanan Devrimci Demokratik Kültür Derneği (DDKD), Genç Öncü, İlerici Gençler Derneği (İGD), Sosyalist Gençler Birliği (SGB) öğrenci gençliğin akademik demokratik sorunları ve istemleri doğrultusunda ortak hareket etmeyi kararlaştırmışlar ve aşağıda yayınladığımız ortak açıklamayı yayınlamışlardır.

İlk ortak eylemler olarak Türkiye düzeyinde bildiri dağıtımı ve Bursa'da miting yapılması kararlaştırılmıştır. Eylem birliği Türkiye gençliğinin anti-faşist birliği için önemli bir mevziyi oluşturmaktadır.

"Örgütlerimiz, önümüzdeki günlerde daha da azgınlaşacak olan siyasal gericiliğe, faşizme, şovenizme karşı, halk ve gençlik örgütlerinin merkezi, kalıcı güç ve eylem birliğinin sağlanmasında ertelenmez, tarihsel bir görev olduğunu bir kez daha vurgulamayı gerekli sayar.

"Yüzbinlerce öğrenci yeni bir öğrenim yılına daha girerken binbir zorluk ve sıkıntı içinde okullara başlıyor. Hayat pahalılığı ve zamlar, öğrencilerin en temel ihtiyaçlarından olan kitap, defter vb. araç gereçlerin bile alınmasını imkansızlaştırdı. Okumak için büyük şehirlere gelen işçi ve emekçi çocuklarının çoğunluğu, ateş pahası kiralar nedeniyle evsiz barksız kalmıştır. Yurtlarda kalan öğrenciler son derece kötü beslenme ve yaşam koşulları içindedirler. Öğrencilere verilen burslar ve krediler hayat pahalılığı karşısında gülünç bir düzeyde kalmaktadır. En önemlisi de öğrenci gençliğin, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği ağır bir tehdit altındadır.

"Öte yandan, ölğrenim yoluyla meslek ve iş sahibi olmanın, geleceğe güvenle bakmanın artık bir 'şans' eseri sayıldığı ülkemizde, yürürlükteki çağdışı ve gerici eğitim sisteminin bir sonucu olarak yüzbinlerce öğrenci, genç insan üniversite kapılarından dönmekte, işsizliğe ve açlığa terkedilmektedir. Bütün bunlar karşısında bir çıkış yolu arayan, kendi geleceğine sahip çıkmak isteyen öğrenci gençlik, burjuva siyasal iktidarlarının antidemokratik baskıcı uygulamalarına maruz kalıyor. Bunun için, okullarda idare ve polis, jandarma baskıları arttırılıyor. Bunun için, antidemokratik yasalar, disiplin yönetmelikleri çıkartılıyor. Bunlarla da yetinilmiyor; öğrenci gençliğe yönelik faşist saldırılara, cinayet ve katliamlara arka çıkılıyor, göz yumuluyor. Kısacası, Türkiye öğrenci gençlik hareketi baskı, terör ve cinayetlerle sindirilmek, susturulmak isteniyor.

"Ancak tüm bu siyasal saldırı ve baskılara karşın, öğrenci gençliğin hareketi yılmadı, susmadı. Aksine öğrenci gençliğin mücadelesi - tüm dağınıklığına rağmen - ülke çapında yaygınlaştı, güç kazandı. Dost, düşman herkes bilir ki, Türkiye öğrenci gençlik hareketi on yıllardan beri, işçi sınıfımız önderliğindeki ulusal ve sosyal kurtuluş savaşındaki onurlu yerini almıştır. Öğrenci gençlik yeni öğrenim yılına akademik-demokratik haklarına sahip çıkmanın, bu uğurda etkili, yığınsal ve örgütlü bir mücadele vermenin bilinciyle giriyor. Bu anlamda 1979-1980 öğrenim yılı, öğrenci gençliğin Birlik Mücadele ve Örgütlenme yılı olacaktır.

"Örgütlerimiz, önümüzdeki günlerde daha da azgınlaşacak olan siyasal gericiliğe, faşizme, şovenizme karşı, halk ve gençlik güçlerinin Merkezi, Kalıcı Güç Eylem Birliğinin sağlanmasının ertelenmez, tarihsel bir görev olduğunu bir kez daha vurgulamayı gerekli sayar.

"Örgütlerimiz; öğrenci gençliğin dağınık güçlerini birleştirmek, aşağıda gösterilen akademik-demokratik istemleri uğrunda mücadeleyi yükseltmek için merkezi yığınsal eylemler düzenlemeyi kararlaştırmışlardır.

"Eğitimin demokratikleştirilmesi ve çağdaşlaştırılması için;

"- Gerici, ırkçı, şoven eğitime son verilmeli,

"- Üniversiteye girişte ayrıcalığa son verilmeli,tüm öğrencilere fırsat eşitliği sağlanmalıdır.

"- Öğrenim özgürlüğü, can güvenliği sağlanmalı, okullardaki polis ve jandarma baskılarına son verilmelidir.

"- Öğrencilere ders araç gereçleri parasız olarak verilmelidir.

"- Demokratik ve özerk üniversite

"- Ortaöğrenimdeki anti-demokratik disiplin yönetmelikleri kaldırılmalıdır.

"- Meslek liselerindeki emek sömürüsüne son verilmeli, bilimsel ve teknik eğitim uygulanmalıdır.

"- Kredi ve burslar yaşam standartlarına göre yeniden düzenlenmelidir.

"- Yurt yönetmelikleri demokratikleştirilmeli, öğrencilerin beslenme ve barınma sorunları çözümlenmelidir."

şehitlerimizi andık

8 Ekim 1978 gecesi Ankara Bahçelievlerde MHP güdümündeki faşist çeteler tarafından katledilen Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi TİP'in ve onun yolunda yürüyen GENÇ ÖNCÜ'lerinin yedi üyesinin, faşizme ve emperyalizme karşı savaşan yedi yiğit sosyalistin katledildikleri gün, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin 2. Büyük Kongresi'nde oybirliği ile kabul edilen bağımsızlık, demokrasi sosyalizm mücadelesinde yitirilen tüm yoldaşlarımızın anısını mücadelemizde yükseltmek ve istemiyerek bıraktıkları mücadele bayrağının emin ellerde daha da yükseklere dikildiğinin tüm sosyalistler tarafından disiplinli bir şekilde gösterildiği Onur Günü tüm Türkiye'de örgütlerce düzenlenen törenlerle kutlandı. Burjuvazinin tüm olanaklarını kullanarak işçi sınıfının şehitlerini anmasını engelleme çabaları sosyalistlerden gördüğü tepkiyle sonuçsuz kaldı.

8 Ekim Parti Onur Günü'nde İstanbul'da yapılan kapalı salon toplantısı TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın yaptığı konuşma ile açıldı. Konuşmasında; faşist cinayet şebekelerinin katlettiği şehitlerin yaşamlarına son verirken dahi işçi sınıfının mücadelesine yaptıkları katkıları belirterek, faşizmi yenecek tek gücün parti tarafından örgütlenen kitlelerin gücü olduğu gerçeğini vurguladı. Daha sonra kültür sanat alanında verdikleri mücadele ile Parti saflarında yer alan arkadaşların hazırladığı ve işçi sınıfının verdiği mücadelede Mustafa Suphi'lerden bugüne dek yitirilen sosyalistlerin anıldığı bir saat kadar süren kurgu ile devam eden gece, Genco Erkal'ın okuduğu şiirlerle sona erdi.

Faşist kurşunlara hedef olan şehitlerden Şerafettin Atalay'ın kardeşi Mustafa Atalay, Necdet Bulut'un eşi Neşe Bulut, Serdar Alten'in kardeşi Serhat Alten ve Yılmaz Derebaşı'nın kardeşi gecede yaptıkları konuşmalarda şehitlerin intikamının Parti saflarında verilecek örgütlü mücadele ile alınabileceğini vurgulayarak tüm yakınlarının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde yerlerini aldıklarını belirttiler.

8 Ekim Bahçelievler katliamında Efraim Ezgin, Osman Nuri Uzunlar ve Latif Can yoldaşları şehit veren Bursa'lı sosyalistler şehitlerin mezarları başında yapılan anma törenleri ve Yenişehir'de kapalı salon toplantısı ile onur gününde yoldaşlarını andılar.

Efraim Ezgin yoldaşın mezarına "8 Ekim'i Unutmayacağız, Faşizmi Ezeceğiz!" yazılı plaketi bırakarak onur günü törenlerini başlattılar. Plaketin takılmasından sonra TİP Bursa İl Başkanı Cengiz Koç konuştu. Törene katılanların saygı duruşunda bulunmaları ve Efraim Yoldaşın mezarına çiçek bırakmaları ile anma töreni devam etti. Daha sonra Efraim Yoldaşın annesini ziyaret eden sosyalistler buradan bir kortej halinde Yenişehir'e hareket ettiler. Latif ve Osman Nuri yoldaşlarının mezarları başında yaptıkları törenlerde TİP Başkanlık Kurulu Üyesi Yavuz ünal ve GENÇ ÖNCÜ Şube Başkanı Hüseyin Şentirk'ün konuşmaları ile burada yapılan anma törenleri sona erdi.

Aynı gün saat 17.30'da Efraim Ezgin'in kardeşi İbrahim Ezgin, Latif Can'ın babası İhsan Can'ın ve Osman Nuri Uzunlar'ın babası İbrahim Uzunlar'ın da katıldığı bir kapalı salon toplantısı yapıldı. Toplantıda GENÇ ÖNCÜ Bölge Temsilcisi Vedat Yıldırım, örgüt Genel Başkanı Abdurrahman Atalay'ın gönderdiği mesajı törene katılanlara okudu. Daha sonra Yavuz Ünal ve TİP İl Başkanı Cengiz Koç'un yaptıkları konuşmalar ile onur günü toplantısı sona erdi. Toplantıda ayrıca demokratik kitle örgütleri ile GENÇ ÖNCÜ şubelerinin gönderdikleri mesajlar okundu.

Ankara'daki 8 Ekim Onur günü anma toplantısı Karşıyaka mezarlığında GENÇ ÖNCÜ üyelerinin katılımıyla yapıldı. Saat 9.30'dan itibaren gruplar halinde mezarlığa gelen GENÇ ÖNCÜ'ler tarafından Serdar ve Hürcan Yoldaşların mezarlarına plaket takıldı. Törende GENÇ ÖNCÜ Genel Sekreteri Mesut Vural tarafından Genel Başkan Abdurrahman Atalay'ın tüm GENÇ ÖNCÜ'lere ve şubelerine 8 Ekim Onur günü nedeniyle gönderilen mesajı okundu. Törende hazır bulunan GENÇ ÖNCÜ'lerin yoldaşlarının mezarlarına çiçek bırakmaları ve saygı duruşunda bulunmaları ile Ankara'daki anma töreni sona erdi. Ankara'da bir hafta boyu sürdürülen yazılama, bildiri vb. çalışmalarla yediler meydanlarda, okullarda, işliklerde yaşatıldı.

Hacıbektaş Genç Öncü Şubesi'nin Onur Günü'nde yaptığı anma gecesi "faşizmin iğren yüzünün sergilenmesi" ve "mücadelede yitirilen şehitlerin anılması yönünde dolu ve anlamlı geçti. Gecede yapılan konuşmalar ve Hürcan Gürses için söylenen deyiş geceye katılanların beğenisini kazandı.

Yoldaşların mezarlarının bulunduğu Ankara, Çorum, Kırklareli, Bursa ve Hacıbektaş'ta yapılan 8 Ekim Onur Günü toplantıları aynı gün tüm Genç Öncü şubelerinde de düzenleniyordu. Şubelerde yapılan gece öncesi, yaygın bir şekilde yazılama, afişleme ve yüzbinlerce bildiri dağıtımı ile Genç Öncüler yitirilen şehitlerin anılarını kitlelerin gönlünde yaşattılar. Düzenlenen Onur Geceleri yapılan konuşmalar, gönderilen mesajların okunması ve sahnelenen oyunlarla amacına ulaştı.

kısa kısa 8 Ekim '79

Genç Öncü Torbalı, Karşıyaka Samsun, Antakya Şubelerince düzenlenen Onur Günü eylemleri yığınsal bir şekilde yapıldı. Gece öncesi yoğun bir şekilde şubelerce gerçekleştirilen bildiri dağıtımı ve afişleme geniş kitlelere 8 Ekim katliamının iç yüzü aktarılarak kamuoyu oluşturulması sağlandı.

Bulancak'ta 8 Ekim törenleri TİP ile ortaklaşa yapıldı 8 Ekim öncesi Bulancak'ta geniş bir şekilde yapılan bildiri dağıtımı ve afişlemeden sonra düzenlenen gecede TİP ilçe başkanı ve Genç Öncü şube başkanlarının yaptıkları konuşmalar ile sona erdi.

Sarıgöl'de düzenlenen anma törenleri Genç Öncü ve TÖB-DER şubelerine asılan panolar Sarıgöl gazetesinde yayınlanan bildiri ile tüm ilerici demokrat ve sosyalistlere duyuruldu, toplantıda yapılan konuşmalar ve okunan şiirlerle şehitlerimiz anıldı.

Yeni kurulan Genç Öncü Bozüyük Şubesi onur gününde TİP ilçe merkezini ziyaret ederek mücadelede şehit düşenlerin yerlerinin kendileri tarafından doldurulacağını belirttiler.

Onur günü toplantılarının engellenmesi için büyük bir çaba sarfeden Emniyet kuvvetlerinin engelleme girişimleri Eskişehir'de de sürdü. Onur günü bildirisini dağıtan Genç Öncü'lerin hiç bir yasal gerekçe gösterilmeden gözaltına alınmasından sonra, Genç Öncü şube lokalinin basılmasına kadar varan engelleme girişimleri Genç Öncü'leri susturamadı. Yapılan toplantıda TİP İl Başkanı Vedat Baranoğlu ve GENÇ ÖNCÜ Şube Başkanı Erdoğan Deniz'in yaptıkları konuşmalardan sonra şehitlerimiz için hazırlanan Orotorya sahnelendi.

UNUTULMAYACAKLAR

Onlar bir an bile kendi menfaatlerini düşünmeden tüm halkın kurtuluşu için gece gündüz demeden çalışan arkadaşlarımızdı. Bu mücadelede bir gün canice katledilebileceklerini de biliyorlardı ama yılmadılar. Mücadeleden geri durmayı akıllarının köşesinden dahi geçirmediler, haklı olduklarını er veya geç ülkelerinde işçi sınıfının ve emekçi halkın kurtuluşunun gerçekleştirileceğini biliyorlardı.

Bu mücadele zordur ama mücadele eden tüm arkadaşlarımız gibi onlarda zorlukları karşılamayı ve üstesinden gelmeyi kararlı ve bilinçli sosyalistler için aşılmayacak zorluk olmadığını biliyorlardı;

Onlardan çok şey öğrendik "Demokratikleşme için Plan" çalışmalarında sabahlara kadar istatistik araştırmalarını elle değerlendirme başarısını gösteren Latif kadar kararlı, iki yerinden kurşun yarası aldığı halde parti aidatını aksatmadan ödeyen Serdar kadar disiplinli. Verilen görevi yerine getirmek için 6 saat yağmur altında kımıldamadan bekleyen Salih, Faruk, Hürcan gibi özverili, Efraim gibi arkadaş canlısı, Osman Nuri gibi çalışkan olmayı öğrendik.

Emperyalizme ve Faşizme karşı mücadelemiz sürecektir; faşist katliamlar bizi bu mücadeledik kararlılığımızdan bir adım bile geri attıramayacaktır. İşçi sınıfı iktidara gelene kadar belkıdahayüzlerce Serdar ve Latif'ini kaybedecektir ama sonunda zafer işçi sınıfının ve onun müttefiki olan emekçi kitlelerin olacak,faşizm döktüğü kan denizinde boğulacaktır.

Yılmayacağız;öldürülene kadar faşistlere teslim olmayan sosyalist gururundan fedakarlık etmeyen arkadaşlarımız gibi kanımızın son damlasına kadar mücadele edeceğiz.

Tüm yaşamımız boyunca arkadaşlarımızın bıraktığı yük omuzlarımızda olacaktır. Onlar mücadele bayrağını kavgada düşerken emin ellere bırakacaklarından emindiler; sosyalizmin başarısı için kazandığımız her mevzi arkadaşlarımıza olan saygının ve onların bize olan güveninin bir göstergesi olacaktır.

Yedi militanımız bayrağımızdır ve bu bayrak elimizde oldukça zaferimiz kesin olacaktır.

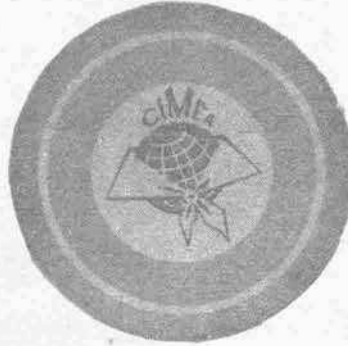
FAŞİZMİ EZECEĞİZ

dünya demokratik gençlik federasyonu'ndan

Kamboçya çocuklarına yardım

Kamboçya Ulusal Kurtuluş İçin Gençlik Birliği delegasyonu Keong Nem başkanlığında, 7 Haziran 1979'da DDGF merkezini ziyaret etti. Bu ziyaret sırasında, CIMEA Sekreterliği, delegasyonla tanışma fırsatını buldu ve ortak sorunları tartıştı.

CIMEA Sekreterliği ile yapılan toplantıda, delegasyon Pol Pot rejimi altındaki Kamboçya'da çocukların durumunun geniş bir tablosunu çizdi ve ülkelerinin yeniden inşasında Kamboçya halkının görevleri hakkında geniş bilgi verdi.

Delegasyon, Pol Pot rejimi boyunca, çocukların temel haklarının hiçbirine sahip olmadıklarını belirtti. Çocuklar okul olanaklarından yoksun olarak hiçbir sağlık hizmetinden yararlanmaksızın, ailelerinden uzakta toplama kamplarında yaşamaya zorlanıyordu. Çocuklar kötü beslenme ve hastalıklarla karşı karşıyaydı. Toplama kamplarında çocuklar boş zamanları ve oyun oynama olanakları olmadan sabahın erken saatlerinden akşamın geç saatlerine kadar çalışmak zorundaydılar. Bu son derece zor koşullarda yaşayan çocuklardan pek çoğu hastalıklardan ve kötü beslenmeden öldüler.

Delegasyon, ülkede herşeyin Pol Pot rejimi ve destekleyicileri tarafından yıkıldığını, bu yüzden ülkenin yeniden inşasının kökten başlamak zorunda olduğuna dikkati çekti. Şu anda karşılaşılan en önemli sorunlar, okulların yeniden açılışı, sağlık kuruluşlarının organize edilmesi ve ailelerin yeniden biraraya getirilmesi oluyor. Eğitim ve sağlık araç ve gereçlerinde büyük bir eksiklik olduğundan büyük güçlüklerle karşılaşılıyor. Delegasyon, Kamboçya çocuklarıyla dayanışma eylemlerini başlatılması için CIMEA'ya, üyesi örgütlere ve kardeş örgütlere çağrıda bulundu.

3 - 4 Mart'ta yapılan CIMEA Prezidyum toplantısında, 1979 Uluslararası Çocuk Yılı için CIMEA çalışma planı kabul edilmişti. Bu planda, CIMEA'nın Kamboçya halkı ve çocuklarıyla dayanışma çalışmalarını yoğunlaştıracağı belirtiliyordu. Şimdi CIMEA Sekreterliği, Kamboçya çocuklarına malzeme toplanması ve bunların Uluslararası Çocuk Yılı'nın getirdiği olanaklarla birlikte kendilerine ulaştırılması için CIMEA üyesi ve diğer kardeş örgütlere çağrıda bulunuyor.

Eğitim araçlarının her çeşidine gereksinim var: Kalemler, kitap, silgi, karatahta, boyama ve çizme araçları, çocuklar için okul giysileri, spor araçları vb. Tüm bu araçların şu adrese gönderilmesi isteniyor:

Kamboçya Ulusal Kurtuluş İçin Gençlik Birliği
Pnom Penh
Kamboçya

Ayrıca bu konuda yapılması planlanan eylemler hakkında CIMEA Sekreterliğinin bilgilendirilmesi isteniyor.

CIMEA: Uluslararası Gençlik ve Çocuk Hareketi Komitesi

CIMEA INFORMATION'dan çevrilmiştir.

fabrikalardan
tarlalardan
meydanlardan
okullardan
YÜKSELEN
MÜCADELE
BAYRAĞI

Mahkemelerde Neler Oluyor?

14 Ekim seçimlerinde faşist hareket partisinin beklenilenin tersine oylarını koruyabilmesi, azda olsa belli bölgede artırması, kurulacak AP hükümetini desteklemek için hapishanelerdeki çeşitli cineyet ve katliamları düzenleme suçlarından mahkum olan yandaşları için af talebinde bulunması sıkıyönetim mahkemelerinde ve tutukevlerinde yeni gelişmelere sahne oldu. Paşakapısı cezaevinde tutuklu bulunan 500 kadar faşist cani ve adi suçlu cezaevindeki görüşme saatlerinin kendi istedikleri şekilde düzenlenmesini isteyerek ayaklandılar, mahkemelerde uslu çocuk rolünü oynayan Alpaslan Alpaslan adındaki faşist cani tarafından cezaevi savcısına tabanca çekilmesi ile başlayan ayaklanma gardiyanların rehin alınması ile sürdü. Bundan kısa bir süre önce aynı cezaevinde faşist caniler tarafından kazıldığı ortaya çıkarılan bir tünel ve yapılan aramada tabanca, şiş, bıçak ve esrar bulunmasından sonra cezaevine çok kısa bir sürede tekrar nasıl tabanca sokulduğu, Adalet Bakanı tarafından bir önce açıklanması gereken önemli bir konudur.

Cezaevlerinde bu tip gelişmeler olurken, sıkıyönetim mahkemeleri daha ilginç olaylara tanık oluyordu. Abdi İpekçi'yi öldürdüğünü birçok kez gazetecilerin önünde, mahkemelerde ve olay yerinde yapılan tatbikatta rahatlıkla anlatan Mehmet Ali Ağca, 14 Ekim sonrası yapılan mahkemesinde cineyeti kendisinin işlemediğini, ama olay yerinde bulunduğunu büyük bir rahatlıkla anlatıyordu. Faşist hareketin kiralık katili diğer caniler gibi, kurulacak bir sağ hükümetin içerdeki faşist canilere cezaevi kapılarının ardına kadar açılacağı vaadinin gerçekleştirilmesi için MHP tarafından şu günlerde yapılan girişimlere kendini iyice inandırmış görünüyor. Faşist canilerin moralini yüksek tutmaya çalışanların unuttukları Türkiye'deki ilerici demokrat ve sosyalistlerin böyle bir girişim karşısında her zaman olduğu gibi gene görev başında olacakları ve faşist katillerin ellerini kollarını sallayarak gezmelerine hiçbir zaman müsade etmeyeceklerdir.

7 Yoldaşın katledilmesi ile ilgili dava'daki son gelişmeler diğerlerinden farklı değil. 20 Ekim günü yapılan duruşmadı, seçim sonuçlarına göre AP tarafından kurulacak bir hükümeti kendileri için kurtuluş ışığı olarak gören faşist canilerden İbrahim Çiftçi ile Duran Demirkıran, mahkeme salonunda kendilerine daha önce verilen sağlam raporuna itiraz ederek işkence gördüklerini söyleyen faşist katillerin, mahkeme salonunda muayene edilme istekleri kabul edildi. Salondu bulunan gazeteci ve dinleyicilerin dışarı çıkarılmasından sonra iki faşist katil muayene edildi. Muayene sonucu verilen raporda İbrahim Çiftçi ve Duran Demirkıran'ın vücutlarında işkence izine rastlanılmadığı belirtildi.

Faşist canilerin, faşist hareket partisinden aldıkları güçle olayların gelişimini başka yönlere aktarma çabalarının bundan sonra da süreceği sıkıyönetim mahkemelerinde gelişen son olaylarla bir kez daha gözler önüne serildi.

16 Mart Katliamının Hesabı Unutulmuyor

16 Mart katliamı sanıklarından Nasibullah Türkeli yakalandığı Federal Almanya'dan Türkiye'ye getirildi. 16 Mart günü İstanbul üniversitesinden çıkan topluluğun üzerine bomba ve silahla saldıran faşist katiller yedi ilericiyi katletmişlerdi. Olaydan sonra gözaltına alınan MHP il gençlik kolu başkanı Kazım Ayaydın'ın da içinde bulunduğu bir grup faşist delil yetersizliğinden serbest bırakılmıştı. Olayın üzerinden uzunca bir süre geçtikten sonra katliam sanıklarından Nasibullah Türkeli'nin yakalandığı haberi geldi. MHP'nin Avrupa'daki faşist partilerle işbirliği içinde olduğunun belgeleri ile açıklandığı şu günlerde 16 Mart katliamı sanıklarından bir tanesinin Almanya'da yakalanması ve bir çoğunun da cineyetlerden sonra MHP'nin ilişkiyi sürdürdüğü faşist parti ve kuruluşların bulunduğu Avrupa ülkelerine kaçtıkları gerçeğinin artık yalan ve demagoji ile kitlelerin gözünden gizlenemeyeceği gerçeği bir kez daha belgeleriyle ortaya çıktı.

Cevat Yurdakul Unutulmayacak

Adana emniyet müdürü Cevat Yurkadul, evinden işine giderken uğradığı silahlı saldırı sonucu öldürüldü. Göreve başladığı günden itibaren faşist cinayet şebekelerinin Adana'da yürüttükleri eylemlerin üzerine büyük bir kararlılıkla giden; içinde MHP Adana yöneticilerinin de bulunduğu cinayet şebekeleri ile ilgili delillerin değerlendirilmesi, faşist odakların açığa çıkarılması yolunda önemli adımlar atam Cevat Yurdakul'un Adana'da yürüttüğü çalışmaların sıkıyönetim komutanı tarafından engellendiği gerçeği Cevat Yurdakul'un cenaze töreninin sıkıyönetim komutanlığının emri ile Adana'da yaptırılmayışı sonucu yeni olaylara neden olmuştur. Sıkıyönetim hiçbir yasal dayanağı bulunmayan bu kararı üzerine direnişe geçen Cevat Yurdakul'un yakın çalışma arkadaşlarından, ilerci polislerden 14'ünün sıkıyönetim tarafından tutuklanması bir çoğuna da işten el çektirilmesi ile yeni boyutlar kazanmıştır. Tüm bu olayların sorumlusu olan Sıkıyönetim komutanının karşısında bir geri adım daha atarak olayların gelişmesine neden olan CHP hükümeti ilk önce Adana'ya MC döneminin has adamlarından birisini emniyet müdürü olarak atamış, daha sonra gördüğü tepki üzerine olaylardaki sorumluluğu kendi üzerinden atabilmek için Adana emniyetini sıkıyönetimden bir Albaya terketmiştir.

Katledilen Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'un cenazesi Ordu'da yapılan törenle kaldırıldı. Binlerce ilericinin katıldığı cenaze töreni "Faşizme karşı omuz omuza", "Cevatlar ölmez", "MHP, ÜGD kapatılsın, faşist katillerden hesap sorulsun" gbi sloganların atılması ile anti-faşist bir gösteri şeklinde geçti. 12 demokratik kitle örgütü ile Genç Öncü'nün katıldığı cenaze töreninde maocuların olay çıkarma girişimleri başta Genç Öncüler olmak üzere diğer demokratik kitle örgütleri tarafından gördüğü tepki ile sonuçsuz kaldı.

14 Ekim Seçimleri

GENÇLİK HAREKETİ VE GÖREVLERİMİZ

14 Ekim seçimleri sona erdi. 14 Ekim seçimleri, sınıf mücadelesinin önümüze koyduğu perspektifler açısından, önem taşıyor. Bu önem, seçimlerden önce de biliniyordu ve işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketi bu bilinçle seçimlere hazırlandı, bu bilinçle etkin bir seçim kampanyası sürdürdü.

Seçimler, gençlik hareketi için, özellikle de bilimsel sssyalist gençlik hareketi için de önemliydi. Nitekim seçimler sonrasında bu önemin ne denli yaşamsal olduğu daha da net bir biçimde açığa çıktı. Seçim sonuçlarının gerek gerici-faşist güçlerle ilerici-demokratik güçlerin saflaşması bakımından, gerekse bu saflaşmanın önümüze koyduğu görevler bakımından değerlendirilmesi bugünkü ivedi görevimiz. Kuşkusuz yalnızca bu değerlendirmenin yapılmasıyla kalmamak, bu seçim sonuçlarının önümüze koyduğu görevlerin yerine getirilmesi için harekete geçmek, somut adımlar atmak ve bu adımların kalıcı sonuçlara ulaşmasını sağlamak zorundayız.

TOPLUMUN SAĞA YÖNELİMİNİN ÖZELLİKLERİ

14 Ekim seçimlerinin en çok öne çıkan yanı, gerici-faşist partilerin seçimlerden bekleninin de ötesinde kazançlar sağlayarak çıkmaları oldu. Açıkça görülmektedir ki, 12 Mart faşist döneminden çıkışla birlikte başlayan sola yönelim durmuş ve ivmesi sürekli artan bir biçimde, sağa doğru güçlü bir yönelim başlamıştır.

Gerici-faşist partilerin oylarındaki artışın dikkat çeken yanı, toplam oy artışının daha büyük ölçüde AP ve MHP'nin oy artışına karşılık gelmesidir. Bu, sağa yönelimin sınıf mücadelesinin kutuplaşması sonucu olduğunu göstermektedir. AP ve MHP'nin toplam oylarındaki artış ise, esas olarak AP'nin oy artışına karşılık geliyor. Bir başka deyişle, bu yönelim, faşist partide, MHP'de değil, AP'de odaklaşmaktadır.

Toplumun sağa kayışı MHP'ye doğru olmadı. MHP oylarını yalnızca küçük bir oranda, yüzde 1.5 oranında artırdı. Bu, MHP'nin 1973 ve 1977 yıllarındaki oy artışının artık durduğunu, en azından artış hızının düşmaye başladığını gösteriyor. Faşist hareketin tırmanışının düşme eğilimi göstermesi kuşkusuz olumlu bir gelişme ama, MHP gibi ne denli cinayet örgütü olduğu apaçık ortaya çıkmış, hakkında sıkıyönetim mahkemeleri tarafından bile sürekli suç duyuruları yapılmış, üyeleri ve yöneticileri birer birer yakayı ele vermeye başlamış bir partinin oylarını koruması bile, tek başına önemli bir tehlikenin işaretidir. Demokrasi saflarının son biryıl içinde sürdürdükleri yoğun açığa vurma kampanyasına karşın, faşist partinin gerilemesinin sağlanamayışı, MHP'nin antifaşist güçlere yaktığı "sarı ışık"tır. Gericiliğinin, antikomünizmin oldukça güçlü olduğu ülkemizde faşist hareketin sürekli bir taban bulması, ilerici-demokratik güçlerin önümüzdeki dönemde ne denli zorlu görevlerle karşı karşıya olduğunu göstermektedir...

Gerici-faşist partilerin 14 Ekim seçimlerindeki kazançları yalnızca mutlak oylarını artırmaları olarak görülmemelidir. Bundan da önemlisi, gerici-faşist partilerin - solun tersine - seçmen tabanlarını harekete geçirebilmeleri, sandık başına götürmeyi başarmalarıdır.

Gerçekte, gerici-faşist partilerin oy artışı - burjuva basınının göstermeye çalıştığının tersine - çok yüksek olmamıştır ve CHP'nin yaklaşık 600 bin seçmenini sandık başına götüremeyişi oy oranlarındaki artışın asıl nedenidir ama, bu hiçbir zaman olumlu bir sonuç olarak değerlendirilemez. Tam tersine, kendi tabanlarını harekete geçirebilme açısından, demokrasi saflarının aleyhine, gericilik ve faşizm saflarının lehinedir.

Gerici-faşist partilerin oy oranlarındaki artış kitlelerin tamamıyla sağ-

da tercih yaptıklarını da kanıtlamaz. Emekçi kitleler, iki yıla yaklaşan bir süredir iktidarda olan CHP'nin yaşam koşullarını çekilmez hale getiren politikasını, en temel tüketim maddelerini bulmak için kuyruklarda çile doldurmayı reddetmişlerdir. Kitlelerin sosyal demokrasinin umut sömürüsünü böylesine reddetmeleri, daha yaşanılır koşullar getireceğini bekledikleri AP'de tercih yapmalarına yol açmıştır.

CHP'NİN İFLASININ NEDENLERİ

Gerici-faşist partilerin 14 Ekim seçimlerindeki başarısında CHP'nin payı çok büyüktür. CHP, 21 aylık iktidarındaki emperyalizm ve tekelci büyük burjuvaziyle uzlaşma politikasının kefaretini ödemiş ve bir önceki seçime göre AP'nin oyları yüzde 11 artarken, yüzde 11'lik bir oy kaybına uğramıştır. Bir milyon CHP seçmeni bu kez ona sırtını dönmüştür...

CHP'nin bu büyük yenilgisi, sağ merkez yönetiminin ve Ecevit'in söylediğinin tersine, kesinlikle MC'den "enkaz" devralınmış olması değildir. CHP'nin bu denli başarısız seçim sonuçlarıyla karşılaşmasının nedeni, kitlelerin gerici iktidarlar altında gittikçe kötüleşen yaşam koşullarını onun iyileştireceği sanılarını boşa çıkartmış olması; zamlara yeni zamlar, kuyruklara yeni kuyruklar, baskılara yeni baskılar eklemiş olmasıdır. CHP, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin hızla artan ekonomik-demokratik-politik beklentilerinin odağı olmasına karşın bu beklentilerin gereğini yerine getirmemesi yüzünden başarısız sonuçlar almıştır.

CHP, özellikle de hükümet olduktan sonra, ilerici-demokratik güçlere sırtını dönmüş, kitle örgütlerinin kapatılmasına göz yummuş, kendi uygulamalarıyla ilericiler, sosyalistler üzerindeki yasal terörün artmasına yolaçmış, faşist terörün kaynağına inmek yerine MHP'yle uzlaşma yoluna gitmiş, tekelci burjuvazinin sorunlarını çözme uğruna IMF'den, AET'den vb medet ummuştur. İşte CHP'nin bir milyonu aşkın seçmenini yitirmesine ve 600 bin seçmeninin sandık başına gitmemesine yol açan nedenler bunlardır.

KİTLELERE GÜÇLÜ BİR SOSYALİST SEÇENEK GÖSTERİLEMEDİ

CHP'nin sol seçmen kitlesinin günden güne artın bir umutsuzluğa düşmesi ve bir bölümünün sandık başına gitmekten, bir bölümünün de tek "çare" olarak gerici partileri görmesi, CHP'nin solunda güçlü bir sosyalist seçenek görmemesindendir. CHP dışındaki sol, sosyalist partilerin ve bağımsız adayların aldıkları oylar da bunu gösteriyor.

Sol, sosyalist güçlerin 14 Ekim seçimlerinde aldıkları oyların toplamı varolan birikimin çok gerisindedir. Seçim sonuçları, hem işçi sınıfının politik hareketi için, hem de ilerici-demokratik güçler için başarısız olmuştur. Bilimsel sosyalist hareket, işçi ve emekçi kitlelerin özlemlerine yanıt getirebilecek güçte bir seçenek olarak görünememiştir.

"Sol oylar"ın değerlendirmesi yapıldığında, SDP'nin durumu oldukça ilgi çekici görünüyor. SDP, maocu bir partinin seçimlerde olmayışından gelenboşluğu rahatlıkla doldurabildi! Bu "parti" seçim dönemi boyunca koyu bir antikomünizm ve antisovyetizm yaptı. Ve bırakalım örgütlülüğü, seçimlere katılmak için zorunlu olan en az örgütlenmeyi bile yaptığı çok kuşkulu olan SDP, radyo-televizyon konuşmaları dışında hiç bir çalışma yapmadan (genel başkanları da hiçbir çalışma yapmadıklarını "açıkyüreklilikle" belirtiyor!) hiç küçümsenmeyecek sayıda oy topladı. SDP'nin, CHP'den kopan ve bunların antikomünizme ve antisovyetizme açık olanlarının oylarını aldığını söyleyebiliriz. SDP oyları antikomünist, antisovyet oylar olmasına karşın, bu oy kitlesini bütünüyle gerici olarak değerlendirmek de mümkün değildir. Son çözümlemede SDP'nin oy kitlesi çözümü solda arayan ve SDP'yi sol bir parti olarak gören bir kitledir ve bu yanıyla da sol oylar arasında sayılması gerekir, SDP gerici bir parti olsa bile.

SDP'nin "ciddiye alınabilecek" ölçüde oy alması tekelci burjuvazi için "denenebilecek" bir parti olmasını getirecek midir? Pek olasıdır ki, tekelci burjuvazi oynayacağı atı bulmuştur ve bilimsel sosyalist hareket SDP'nin gerici propagandasını boşa çıkartmak, bu partinin taban bulmasının önüne geçmek göreviyle karşı karşıyadır.

Seçim sonuçları göstermiştir ki, sol, sosyalist hareketler içinde, bilimsel sosyalist hareketi tek başına temsil ettiğini öne sürebilecek ve ilerici-demokratik güçleri tek başına örgütleyip mücadeleye sokabilecek, devrimci bir eylem programını tek başına yaşama geçirebilecek bir parti görünmemektedir.

Bu arada hemen belirtelim ki, kimilerinin alelacele yapmaya çalıştığı gibi, solda kimin ne kadar, kimden fazla oy aldığı türünden tartışmalar hiçbir yarar getirmeyecek, kısır, grupçu tartışmalardır. Günümüzün görevleri böylesi tartışmalar içine girerek, asli görevlerin gözden kaçırılmasını zorunlu kılıyor. Önemli olan, solun tümünün seçimlerden başarısız olduğunun ve gerici-faşist güçlerin kan kazandığının görülmesi ve ona uygun adımların atılabilmesidir.

Seçimlerin sol açısından başarısız sonuçları ve yukarda özetle belirtmeye çalıştığımız gibi kitlelerin güçlü bir sosyalist seçenek görmediğinin ortaya çıkması, önümüzdeki görevleri de açık seçik ortaya koyuyor. Tüm antifaşist, antiemperyalist güçlerin ilk görmesi gereken, olanca başarısızlığa karşın, yılgınlığa, bezginliğe, çözülmelere yer olmadığıdır. Sol, sosyalist güçler bu seçim sonuçlarıyla bile neler yapabileceklerini anlamışlardır. Yeter ki, gereken birlik ve birliktelikleri kurabilsinler.

ANTİFAŞİST BİRLİK, BİLİMSEL SOSYALİST BİRLİK

İlerici-demokratik güçlerin önündeki ilk görev, antifaşist güçlerin faşist terör odaklarına, faşist tertiplere karşı seferber edilmesidir. Bu seferberlik sonuç alıcı olmak, sonuç alıcı olmak içinde alabildiğine örgütlü olmak zorundadır. Bu düzeyde bir birliktelik, sorunun politik düzeylerde çözümünü zorunlu kılıyor. Bugüne dek yapılageldiği gibi, kitle örgütleri arasında varılacak anlaşmalarla oluşturulan birlikliklerin dağılmaya mahkum olduğu anlaşılmıştır. Gene, kitle örgütlerinin biraraya gelmesiyle oluşturulan birliklerin sonuç alıcı eylemler yapması ve yasal baskıları aşabilmeleri de mümkün olamamaktadır. Oluşturulan platformlar, bugüne dek çeşitli grupların çekişme alanı olmanın ötesine geçemedi.

Antifaşist birlik ve giderek antifaşist cephe sorununu temelli çözecek bilimsel sosyalist platformda bulunan hareketlerin birliğidir.

Bilimsel sosyalist hareketin birliği ya da tekleşmesi günümüzün en ivedi ve dayatan sorunudur, belirleyici olandır, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri devrime götürecek olan güçtür. Bu birlik, aynı zamanda ülkemizdeki tüm antifaşist güçleri birleştirecek ana eksen de olacaktır.

NASIL BİR DÖNEM İÇİNDEYİZ?

14 Ekim seçimleri yukardan beri değerlendirdiğimiz gibi, solun başarısız olduğu, buna karşılık gerici-faşist güçlerin umulanın da ötesinde başarıyla çıktıkları bir seçim oldu. Seçim-

lerin hemen ertesinde CHP ağırlıklı hükümet istifa etti, hükümeti kurma görevi AP'nin başı Demirel'e verildi. Ara rejimlerin, 12 Mart benzeri baskıcı koşulların çözüm olarak önerildiği günleri yaşıyoruz. Gene, önümüzdeki hükümetin gerici biroluşumuifade edeceği anlaşılmış durumda. Bir AP azınlık hükümeti kurulmuştur. Bu hükümet, MHP ve MSP'nin "şartsız" destekledikleri bir hükümet olacaktır. AP tek başına hükümet olmasıyla, hem "liberal" bir görünümü kurtarma, hem de bu görünüm altında baskıcı bir yönetimi daha kolay sürdürme olanağına kavuşacaktır.

AP azınlık hükümeti büyük, tekelci burjuvazinin sorunlarını ne ölçüde çözebilecektir? Böylesi bir hükümetin çözüm olamayacağını şimdiden söylemek zor değil. Onun içindir ki, tekelci burjuvazi "geniş tabanlı" formülleri dayatmaktan vazgeçmedi. Ya da, gerici bir hükümetin ortaya çıkacağı bir erken seçim kaçınılmaz kılınacak. Bu biri diğerini dışlayan seçenekler, aslında emperyalizme bağımlı kapitalist düzenin ve tekelci büyük burjuvazinin çözümsüzlüğüdür. Bu çözümsüzlük tekelci burjuvaziyi hem daha gerici, baskıcı, terörist iktidarlar denemek zorunda bırakıyor, hem de faşist bir diktatörlük tehlikesini sürekli diri bir tehlike olarak kitlelerin önüne çıkarıyor.

İşte bu nedenlerle önümüzdeki dönem, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin zorlu, çetin mücadele günleriyle dolu bir dönemdir. Ve bu dönem öncelikle tartışacağımız gençlik hareketi için de aynı güç görevleri içermektedir. Gerek antifaşist, gerekse bilimsel sosyalist gençlik hareketi, 14 Ekim seçimlerinin sonuçlarından kendine düşen dersleri ve görevleri çıkarmasını bilmek zorundadır. *Genç Öncüleri*, yukardan beri sıraladığımız görevler karmaşasını çözümlemek ve bu dönemden alnının akıyla çıkmak için savaşacağı günler beklemektedir.

GENÇLİĞİN ANTİFAŞİST BİRLİĞİ

Gençlik hareketi zorlu bir sınavla karşı karşıyadır. Bu sınav, ya gerektiği gibi verilecektir ya da gericifaşist güçler geniş gençlik kitleleri üzerinde diledikleri gibi oyun oynayacaklardır.

Faşist hareketin, partisiyle, gizli açık çeşitli odaklarla ve "gençlik örgütleri"yle yıllardan beri sürdürdüğü terörün başlıca hedeflerinden biridir gençlik. 14 Ekim seçimleri, son bir yıl içinde demokrasi saflarının verdiği mücadele sonucu safları çözülmeye yüz tutan faşist hareketin kendini toparlamasına ve daha fazla meşrulaşmasına yol açacak özelliktedir. MHP ve Başbuğ, bu seçim sonuçları ile, ele geçirilen ve haklarında idama kadar varan mahkumiyet kararları olan faşist katil çetelerine moral verme olanağına kavuştu. MHP'nin kendi tabanı içine almayı başardığı birçok genç daha bir süre faşizmin kanlı pençesinden kurtulamayacaktır.

Bu durum, antifaşist gençlik hareketinin önüne, hem faşist teröre karşı çıkmayı, hem faşist propagandadan gençlik kitlelerini kurtarmayı, hem de faşist çeteleri gençliğin bütününden soyutlama görevini koyuyor.

14 Ekim seçimlerinin politik çözümlemesini gereğinden uzun bir biçimde yapmak zorunda kaldık. Ne var ki, 14 Ekim seçimlerinden gençlik hareketi olarak çıkartmamız gereken dersler ve görevler de ancak böyle mümkündü. Bu politik çözümlemeler doğrultusunda, *Genç Öncüler* kendi mücadele doğrultularını saptayacaklar.

İşçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin kendi önüne koyduğu görevler eksiksiz bilimsel sosyalist gençlik hareketinin de görevleridir. Bu saptama, tüm *Genç Öncü* örgütlerini ve *Genç Öncüleri* geniş gençlik kitlelerini antifaşist mücadele hedefleri doğrultusunda seferber etmeleri gibi önemli görevlerin beklediğini gösteriyor.

Antifaşist gençliğin bütünü hangi gençlik gruplarından oluşuyor, bunu bir kez daha ortaya koymak gerekiyor. Çok iyi bilinse de, görevlerimizi açıklıkla belirlemek için bu çerçeveyi en kesin hatlarıyla belirlemekte yarar var. Kaldı ki, *Genç Öncüler* bu konuda bugüne dek çeşitli yanlış anlayışlarla mücadele etmek zorunda kalmışlardır. Antifaşist gençlik hareketi, genel olarak, bilimsel sosyalist platform içinde gördüklerimizin yanı sıra, sosyal demokrat gençlerden, hangi gruptan olursa olsun goşist harekete ve hiçbir politik eğilimi olmasa bile yalnızca demokrat olan kesimlere dek geniş bir yelpaze içindeki gençlik gruplarından oluşuyor. Yani, karşı-devrimci maocular ve kendilerine "acilci" vb. adlar takan ve bireysel terörizmden başka bir mücadele yöntemini kabul etmeyen gruplar dışındaki tüm gençlik kesimleri antifaşist gençlik hareketinin içindedir ve gençliğin antifaşist birliği için verilen mücadele bütün bu kesimler birliğe kazanılana dek sürecektir.

Şu gerçek olanca yakıcılığıyla görülmektedir: Gençliğin antifaşist birliğini tek başına sağlayabilecek, gençliği antifaşist mücadeleye tek başına sokabilecek, ve giderek kabul edilen tek merkez haline gelebilecek bir gençlik örgütünden sözetmek oldukça zordur. *Genç Öncü*'nün tek başına bu çok büyük görevlerin üstesinden gelebilecek gücü olmadığı gibi, İGD, Dev-Genç ya da başka örgütler de bu güçte değillerdir.

O halde gençliğin birliğini sağlamak ve tüm gençlik gruplarını çevresine toparlayabilecek bir eksen yaratmak gerekmektedir. Bu eksen ne olabilir? Ya da soruyu şu biçimde soralım: Hangi gençlik örgütlerinin birlikteliği antifaşist gençlik hareketini toparlayabilir?

BİLİMSEL SOSYALİST GENÇLİK HAREKETİNİN BİRLİĞİ

- *Genç Öncüler, bu eksenin, bilimsel sosyalist platform içinde bulunan gençlik örgütlerinin biraraya gelmesiyle oluşacağı düşüncesindedirler.* Bu güç, bugüne dek karşılaşılan tüm olumsuz, subjektif, grupçu tutumların ve birliği kösteklemekten öte bir anlam taşımayan önyargıların aşılmasıyla oluşturulabilir. Aynı zamanda, böylesi bir birliktelik, yalnızca tek tek birimlerde değil, daha da önemlisi, merkezi olarak kurulmalıdır ve uzun erimli, kalıcı ortak hedefler etrafında bir ilkeler bütünlüğü üzerinde yükseltilmelidr. Böylesi bir ilkeler bütünlüğü, aynı zamanda antifaşist gençlik hareketinin de köklü bir programı olarak ortaya çıkacaktır.

Bilimsel sosyalist platformada bulunan gençlik örgütlerinin antifaşist antieyperyalist ilkeler üzerinde biraraya gelmeleri örgütsel birliği çabuklaştırıcı bir işlev görecektir. *Politik örgütsel birlik, belirleyici önem tayışandır ve gençlik hareketini işçi sınıfının politik hareketinin iktidar hedefleri doğrultusunda yönlendirecek olan güçtür.*

Gençlik hareketinin politik birliği denildiğinde, kimlerin hangi örgütlerin birliği anlaşılmalıdır? Bunu, genel bir deyişle, *proletarya enternasyonalizmini ve uluslararası bilimsel sosyalist gençlik hareketinin örgütlenme ve mücadele ilkelerini titizlikle benimseyen örgütler* olarak anlamalıyız.

Bu saptama kapsamına aldığı örgütler belli olsa da, belirli ölçülerde bir belirsizlik de taşıyor. Bunun nedeni, *bilimsel sosyalist gençlik hareketinin birliği / tekleşmesi sorununun kökten çözümünün işçi sınıfının politik hareketinin birliği / tekleşmesine bağlı olarak çözüleceği* gerçeğidir. Ne var ki, bu politik hareketin birliğini beklemek anlamına da gelmemelidir. Gençlik örgütleri kendi

aralarındaki ilkeleri tartışmalı ve anlaşma zeminini oluşturmaya başlamalıdırlar. Bu ise bir süreç sorunudur ve bu süreç içinde gençlik örgütleri kendi doğrultularını kendi benimsedikleri politik hareketlerin yardımıyla çözeceklerdir. *Genç Öncü* bu konuda, yolunu kendi yolu bildiği işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin öngörülerine, politikasına her zaman gereksinme duyacaktır ve onun ışığında kendi hattını çizecektir.

Bilimsel sosyalist gençlik hareketinin birliği nasıl çözüleçektir?

Elbette yukarda belirtmeye çalıştığımız düşünceler doğrultusunda. Ama bu birliğin biçimi birden çok olabilir, farklı süreçler izleyebilir. *Bunların başlıcalarından biri, Genç Öncü'nün tek başına verdiği mücadele sonucu bilimsel sosyalist gençlik hareketini kendi etrafında toparlaması ve giderek kendi örgütlülüğü içinde merkezileştirmesi; bir başkası da sözkonusu örgütlerin birleşmesi olabilir*... Başlıca bu iki süreci görmek mümkün. Hangisi olursa olsun aslolan birliktir ve *Genç Öncüler* gençlik hareketinin genel çıkarları için ne birini, ne de ötekini reddetmeyeceklerdir.

Gene bu süreçlerin, politik hareketin birliğinde / tekleşmesinde izlenecek süreçten farklı olmayacağını da söyleyebiliriz.

Gençlik hareketi ve geniş gençlik kitleleri öncelikle subjektif etkenin güçlendirilmesi özlemini taşımaktadırlar ve gençlik kitlelerini faşizme karşı aktif savaşa sokacak güç olarak bu birliği görmektedirler. Bu birleşik güç, diğer politik görüşlerden gençleri de antifaşist antiemperyalist mücadeleye kazanacak güç olacaktır. Goşizmin gençlik içindeki etkinliğinin kırılması, sosyal demokrat gençlerin pasifizmden kurtarılıp aktifleştirilmesi, gençlik içinde belirli bir varlık olarak kalan maoculuğun temelli soyutlanması ve tasfiye edilmesi böylelikle gerçekleşecektir. Ayrıca, böylesi bir bilimsel sosyalist gençlik örgütü, antikomünist ve antisovyet propagandayı çok daha etkin bir biçimde etkisizleştirebilecek, proletarya enternasyonalizmine uzanan elleri kıracak, her boydan sapkın akımın ideolojik ve politik mahkumiyetini tescilliyecektir.

Genç Öncüler bu birliğin oluşması için gereken her türlü esnekliği gösterecek, verimli bir karşılıklı tartışma ortamının oluşması için hiçbir katkıyı esirgemeyecek, üzerlerine düşen görevleri eksiksiz yerine getireceklerdir. Bu, *Genç Öncülerin* bugüne dek sürdürdükleri ve kendi dışlarında da saygınlık uyandıran anlayışlarının gereğidir. Ama bu yapıcılık, hiçbir zaman *Genç Öncü'ye* çamur atılmasına, mesnetsiz karalamalara, onun makyavelist oyunlara getirilmesine ves. izin verilmesine, göz yumulmasına yol açmayacaktır. *Genç Öncü'nün* onu proletarya enternasyonalisti ve bilimsel sosyalist saymayan, ona "başka" işlevler tanıyan örgütlerle birlik için biraraya gelmesi de beklenmemelidir. Bu konuda bugüne kadar sürdürülen olumsuz tutumların bir an önce terkedilmesi, bir zorunluluktur. Kısacası, *Genç Öncülerin* kendi dışlarındaki örgütlerden beklediği, *karşılıklı saygı ve eşitliktir.*

TEK ÜLKEDE TEK GENÇLİK ÖRGÜTÜ

Bilimsel sosyalist gençlik hareketinin birliği, *tek ülkede tek gençlik örgütü* gerçeğine dayanır. Bu önerme soruna teorik bir açıklık kazandırmaktadır. Teorik olarak , tek ülkede tek bilimsel sosyalist gençlik örgütü olması ve bunun hiçbir istisnaya yer vermemesi, yukarıdan beri söyledikle-rimizi çürütmez. Türkiye bu konuda özgün koşullara sahiptir ve sorunun çözümüyle, gelecekte mutlaka tek geçlik örgütüne ulaşılacaktır.

Bu tek gençlik örgütü içinde ayrı sesler olmayacaktır. *Bu örgütün bir tek ideolojisi, eştürden bir yapısı olacak ve bir birleşme* sonucu oluşmuş *olsa bile, tek bir gençlik örgütünün ilkelerine göre örgütlenecektir...*

GENÇ ÖNCÜ'NÜN ÖZGÜN GÖREVLERİ

Genç Öncü gençlik kitlelerinin yaşamsal çıkarlarını ifade eden antifaşist birlik ve bilimsel sosyalist birlik için elinden geleni yapacaktır; birliği her zaman öne çıkaran bir politika izleyecektir.

Ne var ki, *Genç Öncü gençlik hareketinin sorunlarının çözümünü yalnızca birlikten bekleyen bir tutum içinde olmayacaktır.* Birliği bütün dertlerin ilacı gören bir anlayış mücadele kaçkınlığından, pasifizmden başka birşey değildir. Kaldıki, böylesi bir tutum birliği kolaylaştırmak yerine güçleştirecektir.

Genç Öncü kendi ideolojik-politik örgütsel hattına güvenmektedir ve *kendi hattının gençlik hareketinin birliğinde ana eksen olacağı inancındadır. Genç Öncü* birlik için birçok fedakarlıkta bulunmaya şimdiden hazırdır venu göstermektedir ama, kendi ideolojik arılığından da hiçbir zaman ödün vermeyecektir...

Birliği öne çıkarmak, kendi örgütlülüğünü güçlendirmeyi hiçbir zaman dışlamaz. *Genç Öncü* de, hem doğal olan bu olduğu için, hem de birliği öne çıkardığı için kendi örgütünü güçlendirmeye çalışacak daha kitlesel bir örgüt olmanın kavgasını verecek, iç örgütlülüğünü pekiştirecek, kendi sesini daha yaygın bir biçimde duyurmaya, daha etkin ajitasyon ve propaganda yapmaya çalışacaktır.

Genç Öncüleri önümüzdeki çetin günlerin militan savaşçıları olmak, antifaşist mücadelenin en ön saflarında yer almak, her hal ve koşulda her türlü baskıya ve teröre karşı Genç Öncü'lü olmanın gerektirdiği üstün moral gücüyle mücadele edebilecek birer militan olmak gibi görevler bekliyor. Ve en önemli görevin örgütlenmek, tek tek her fakülte ve yüksek okulda her atelyede, her fabrikada, her işyerinde, her mahallede, her lisede, her tarlada örgütlenmek olduğu unutulmaksızın...

SONUÇ

14 Ekim seçimleri, gericiliğin ve faşizmin demokrasi güçlerini tehdit ettiği sonuçlara yol açtı. Seçim sonuçlarının ilerici-demokratik güçler için uyarıcı bir yanı olduğunu görmemiz gerekiyor. Yaptığımız bu uzunca değerlendirme, seçim sonuçlarından çıkarttığımız derslerin ve bu sonuçların önümüze koyduğu görevlerin aydınlatılmasına ilişkindir.

Apaçık görülmektedir ki, önümüzde sol, sosyalist gençlik hareketini çetin günler bekliyor. Zorlu bir dönem zorlu görevlerin üstesinden gelmeyi, bu da daha aktif, daha militanca, daha kitlesel, daha çok fedakarlık isteyen bir mücadele gerektirir.

Genç Öncülerin bu değerlendirmeyi yapması, onların bu güç görevleri çözmeye de aday olduklarının kanıtıdır. Bu değerlendirme ışığında, antifaşist ve bilimsel sosyalist gençlik hareketinin birliğinin kurulması ve gençliğin doğru, militan bir önderlik altında faşizmin üzerine yürümesi için gereken somut adımların atılmasına, bu değerlendirmenin bütün yönleriyle yaşama geçirilmesi için gerekenlerin yapılmasına başlanacaktır.

Gençlik ve daha da önemlisi bilimsel sosyalist gençlik, faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede vazgeçilmez bir birikime, canlı bir enerjiye sahiptir. Bu birikim mücadele alanlarına sokulacaktır!

Genç Öncüler, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda, işçi sınıfımızın ve onun bilimsel sosyalist hareketinin iktidar savaşının durmak yorulmak bilmez militanları olduklarını göstereceklerdir...

Tarihte bu ay

7 Kasım 1917'de Rusya'da gerçekleştirilen Ekim Devriminin 62. yıldönümü kutlandı. "Ekim Devrimi yeni bir çağı, kapitalizmden sosyalizme geçiş çağını başlattı".

14 Kasım 1975 Angola Halkı Portekiz sömürgeciliğine ve onun yerli işbirlikçilerine karşı Agostinho Neto önderliğindeki MPLA saflarında mücadele ederek zafere ulaştı.

17 Kasım 1950 Dünya Barış Konseyi toplandı. İkinci dünya savaşından sonra emperyalist sistemin sosyalist sisteme karşı başlattığı soğuk savaşa karşı mücadelenin, dünyada barıştan yana güçlerin birleşmesi ile mümkün olacağına inanan barışseverler Dünya Barış Konseyini topladılar. Dünya Barış Konseyi bugün de barıştan yana güçlerin destekleyicisidir ve dünya barışının gerçekleşmesi için çalışmaktadır. Nazım Hikmet ölünceye kadar Barış Konseyinin aktif üyelerinden biri olarak çalışmıştır.

26 Kasım 1924 Moğolistan Halk Cumhuriyeti ilan edildi. Ekim devriminin sağladığı olanaklarla başlatılan Moğolistan Ulusal Kurtuluş mücadesi, 19 sosyalist devrimle noktalandı. Moğolistan Halk Cumhuriyeti dünyanın ikinci sosyalist ülkesidir.

28 Kasım 1830 bilimsel sosyalizmin kurucularından F. Engels doğdu.

Kazanacağız

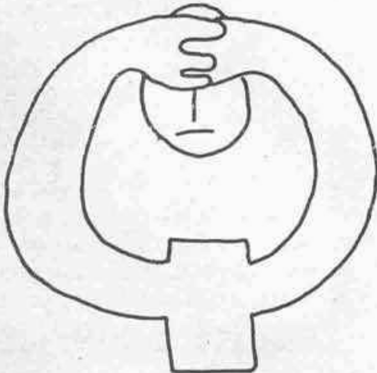
Son çaylarını ne zaman içmişlerdi anımsamıyorum.
Ama son coşkularını 8 Ekim 1979 gecesi yaşadılar.
Bir gün türküler de böyle topluca söylenirdi elbet.
Görmedim,
hiç birini tanımıyorum.
Ama coşkularını yaşadım ben de.
İşte o yüzden,
size onları anlatıyorum.
Sevecektir tüm insanlar birbirlerini
günün birinde
onların sevdiği gibi,
ve yaşayacaklardır barış içinde.
Bir mücadele ancak böyle verilir.
Beyinlerimizle
dillerimizle, ellerimizle
yüreklerimizle.
"Güneşli günler" görülür bir gün,
'yaşam savunulmak" ister.
Ve dökülür kanlarımız
türkülerimiz bitmez
yarım kalır sevdalarımız.
Ama daha coşkulu söylenir türkülerimiz giderek
sevdalanılır yine kara gözlülere
selvi boylulara
daha isteyerek.
Bitmez canımız kırmakla
bire bin verir saflarımız
gelişir özümüz,
bunu bilmenin onuruyla,
ayrılır aramızdan bir kaçımız.
Onların yasını kavganın içinde tutacağız
yüreklerimizde acıları,
gözlerimizde bıraktıkları ışıltılarla,
k a z a n a c a ğ ı z ! . . . . .

FİGEN

(Dostların ardından)

dünya gençlik ve öğrenci haftasında

ÖĞRETİM ÜYELERİNDEN GELEN SES

TÜMÖD,12-14 Kasım tarihleri arasında Ankara'da "Yüksek Öğretim Sorunları" isimli bir sempozyum düzenledi. Türkiye'de yüksek öğretimin tarihsel gelişimi, toplum ve üniversite, üniversitelerin yapısal sorunları, üniversite öncesi eğitim ve üniversiteye giriş, üniversite eğitim programları ve toplum gereksinimleri, yüksek öğrenim gençliğinin sorunları adlı konuların işleneceği sempozyum yüksek öğretim konusunda önemli bir açılım sağlama olanağına sahiptir.

Ancak, bildiri ve tartışmalar sonrasında bu olanağın kullanılıp kulanılamadığı ortaya çıkacaktır ve bu yönüyle de ülkemizde bundan böyle gerçekleşebilecek somut tartışmaların önünü açabilecektir.

YAŞASIN GENÇLİĞİN uluslararası BİRLİĞİ

Her yıl dünyanın dört bir yanında milyonlarca genç 10-17 Kasım tarihleri arasındaki süreyi DDGF ve bağlı örgütleri öncülüğünde Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası olarak kutlamaktadır.

Günümüzde yaklaşık olarak 100 milyon genci temsil eden 200'ü aşkın ulusal gençlik örgütünü birleştiren, Birleşmiş Milletler'de temsil edilen DDGF 1945 yılında; haftanın başlangıç tarihi olan 10 Kasım'da Londra'da toplanan Dünya Gençlik Konferansı'nda kuruldu. Farklı ülkelerden değişik görüşlere inançlara ve anlayışa sahip tüm demokratik gençlik örgütlerinin ortak mücadele örgütü olan DDGF bu yapısıyla ilerici gençliğin uluslararası birliğinin merkezidir.

İLERİCİ GENÇLİĞİN ULUSLARARASI BİRLİĞİNE DOĞRU

Gençlik hareketinin uluslararası planda milyonlarca genci kapsayan bir güce ulaşması ve birliğinin sağlanması zorlu mücadelelerin, uzun bir sürecin ürünüdür. Bu süreç aynı zamanda uluslararası işçi sınıfı hareketinin önemli bir bileşeni olarak gerçekleşmiştir.

İçinde bulunduğumuz yüzyılın başlarında gençlik kitlelerinin devrimci mücadeleye kazanılması güç bir süreçti. Burjuvazi, tamamen kontrolündeki eğitim sisteminden de büyük ölçüde yararlanarak, gençleri politikadan uzak tutmada, sınıflararası barış anlayışını geçerli kılmada önemli başarılara sahipti.

Bununla birlikte kapitalizmin daha çok kâr hırsı, özellikle çocuklara ve gençlere yönelik acımasız sömürüyü her geçen gün hiçbir sınır tanımaz şekilde artırıyordu. Bu koşullar gençleri ekonomik mücadeleye itti. Gelişmekte olan işçi sınıfı hareketlerinin deneyimlerinden ve önde gelen işçi sınıfı liderlerinin yardımlarından yararlanan emekçi gençlik hareketleri, kendi örgütlerini oluşturmanın, güçlerini birleştirmenin gereğini her geçen gün daha derinden kavramaya başladılar.

İlk emekçi gençlik örgütleri, kapitalizmde kendileri için bir umut görmeyen çok sayıda genci saflarında toparlamayı başardılar. Ancak ekonomik ve politik mücadele üzerinde net görüşlere sahip olmamaları, ikinci enternasyonalin sağ kanat partilerinin ideolojik ve örgütsel etkisi altında kalmalarına yol açtı.

İkinci Enternasyonal'in şoven-milliyetçi sosyal demokrat partilerinin karşısında sol kanatta yer alan dünya işçi sınıfının liderleri, başta Lenin ve partisi gençliğin sağ liderlerin etkisinden kurtarmada en önemli noktayı, gençliği enternasyonalizm ruhu içinde eğitmek olarak görüyorlardı. Çünkü ülkelerin ve pazarların paylaşımı için savaşa hazırlanan burjuvazi orduların büyütülmesine, bu arada kendisi için savaşacak gençlerin militarizm, şovenizm ruhu ile donatılmasına büyük önem veriyordu.

1. DÜNYA SAVAŞI KOŞULLARINDA

Sağ kanat sosyal demokrat liderlerin emperyalistlerle birlik olduğu, birçok işçinin liderlerinin ihaneti ve toplumda etken olan şovenizm havası sonucunda devrimci mücadeleden uzaklaştığı, sallantıda kaldığı 1. Dünya Savaşı sırasında, savaşın gerçek özünü kavrayabilmiş, enternasyonalizm bayrağını yükseklerde tutabilen gençlik grupları halkların katledilmesine karşı çıktılar.

Savaş sırasında uluslararası gençlik gününün kutlanması dünya gençlik hareketindeki enternasyonalist unsurların birliğinin simgesi oldu.

Lenin'in ve partisinin, tüm sol kanadın yönlendirmesiyle, militarizme ve şovenizme, emperyalist savaşa karşı gençler tarafından yürütülen mücadele devrimci gençlik saflarına katılanların sayısını arttırdı. Gerici partilerin, reformistlerin etkisinin gençlik üzerinde kırılmasını sağladı. Uluslararası gençlik hareketinin, gençliğin bu alanda birliğinin ilk ilkesi, kıvılcımı oldu.

Birinci Dünya Savaşının sonunda, ikinci enternasyonalin çöküşü, oportünizmden ve şovenizmden arınmış işçi sınıfı partilerinin gelişmesini, kurulmasını getirdi. Gençlik hareketi üzerinde de olumlu bir etki yarattı.

FAŞİZME VE SAVAŞ TEHDİDİNE KARŞI GÖREV BAŞINDA

İlerici gençlik örgütleri Birinci Dünya Savaşının ardından, en önemli görevlerinin gençliği enternasyonalizm ruhu ile eğitmek olduğunu bilerek işe giriştiler. Büyük Ekim Sosyalist Devrimiyle sosyalizmin somutlanışı bu görevin daha etkili bir şekilde başarılmasını sağladı.

Gençlik hareketi, gençlik yığınlarına sosyalizmi gösterebilmenin, ilk sosyalist ülkenin gençlerini sevgiyle selamlayabilmenin avantajına sahip oldu. Bir yandan da dünya işçi sınıfı hareketinin enternasyonalist ilkeleri ha-

yata geçiren birliği ve yükselen gelişme çizgisi gençlik hareketini etkiledi. Artık yığınları kucaklayabilmenin eşiğine varmış olan uluslararası komünist gençlik hareketi Komünist Gençlik Enternasyonali'nin 3. kongresinde faşizme ve savaş tehdidine karşı komünist gençlik birliklerinin militan bir uzuv, aktif bir yardımcı olacak şekilde kitle örgütlerine dönüştürülmesini ve komünist gençlik örgütlerinin faşizme ve savaşa karşı mücadelenin öncüsü olmasını en önemli görev olarak kabul etti.

Komünist Gençlik Enternasyonali'nin kuruluşundan bu yana geçen 60 yıla yakın süre içinde komünist gençlik örgütleri, sosyalist ülkelerde ve kapitalist ülkelerde bu görevi en iyi şekilde başardılar. Günümüzde en temel ilkelerini 1. Dünya Savaşında militarizme, şovenizme ve emperyalist savaşa karşı sürdürülen mücadeleden alan uluslararası gençlik hareketi, bu mücadelenin oluşturduğu birliğin devamıdır.

Bu birlik bugün milyonlarca genci kapsayan, dünya gençliğinin her alandaki taleplerini başarıyla savunan yığınsal örgütlerde, DDGF'nda, UÖB'nde somutlanmaktadır.

ULUSLARARASI GENÇLİK HAREKETİ BARIŞ VE DEMOKRASİ İÇİN MÜCADELE EDİYOR

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, dünya sosyalist sisteminin ortaya çıkışı, Sovyetler Birliği'nin ve sosyalist ülkelerin her alandaki başarıları, ulusal kurtuluş mücadelelerinin artan başarıları ve kapitalist sistemin artan iç çelişkileriyle belirlenen koşullar, tüm emekçilerle birlikte geniş gençlik yığınlarının da kapitalizmin çözümsüzlüğünü kendi varlıklarında hissetmelerine yol açtı.

İşçi sınıfı partilerinin faşizme karşı savaşta artan prestijleri, emekçi kitlelerin, gençlerin talepleri doğrultusunda etkili eylemlere girişmeleri uluslararası işçi sınıfı ve gençlik hareketinin etkinliğinin artması, yığınsallaşması için elverişli koşullar yarattı.

Bu koşullar diğer yandan, içinde bulunduğu çöküşün, kaçınılmaz sonun bilincinde olan emperyalizmin halklar üzerinde sürekli bir savaş tehdidi sallandırdığı, gerginliği arttırdığı, silahlanmanın akıl almaz ölçülere vardığı koşullardı.

Bir yandan yerel savaşları kışkırtan, gerici-faşist rejimleri açıktan destekleyen, saldırgan askeri bloklar oluşturan emperyalistler, diğer yandan dünya halkları önünde kendilerini haklı çıkarmak için sonu gelmez yalanlardan oluşan anti-komünist ve anti-sovyet bir propaganda yürütüyorlardı. Bu koşullarda gençlik hareketinin, mücadelesni işçi sınıfı hareketiyle, ulusal kurtuluş hareketleriyle ve tüm emekçi halklarla birleştirmeyi amaçlayan bir politikayla, programla ve eylemlerle emperyalizme karşı koyması gerekliydi.

Uluslararası gençlik hareketinin birliğinin öncüsü DDGF, bu görevi yerine getirebilmek için milyonlarca gence barış çağrısında bulundu. DDGF ve bağlı örgütleri Kore'deki ABD saldırısına, sömürge savaşlarına karşı aktif bir kampanya oluşturdular. Barış ve silahsızlanma için yığınsal gösteriler, sömürülen ülkelerin halklarıyla ve gençlikleriyle dayanışma kampanyaları düzenlediler. Vietnam halkıyla dayanışma kampanyası, uluslararası gençlik hareketinin bu anlamda düzenlediği en görkemli kampanyalardan biri oldu. Uluslararası gençlik hareketi, anti-emperyalist mücadelenin hızlandırılabilmesi için tüm demokratik gençlikhareketleriyle işbirliğini geliştirmeyi, enternasyonalizmin bir gereği olarak kabul etti.

Bugün milyonlarca genci emperyalist savaşlara, silahlanma yarışına, saldırgan askeri bloklara karşı barıştan, demokrasiden, genel güvenlikten yana anti-emperyalist bir cephe içinde toplayabilen gençlik hareketi, emperyalistlerin yeni soğuk savaş girişimlerinin karşısında en büyük barış ve demokrasi güçlerinden birini oluşturmaktadır.

Empeyalistlerin halklar arasında yapay düşmanlıklar yaratma, şovenizmi körükleme girişimleri karşısında da dünya gençlik hareketi çok önemli mevziler kazanmıştır. Günümüzde DDGF öncülüğünde her yıl dünyanın dört bir yanından milyonlarca genç festivallerde, seminer ve toplantılarda bir araya gelmekte, halklar arasında dostluğun ve dayanışmanın pekiştirilmesinin en güzel örneği olmaktadırlar. Bu çalışmalar gençliğin militarizme ve şovenizme karşı enternasyonalizm ruhunda eğitimini gerçekleştiren bilimsel sosyalist gençlik örgütlerinin en büyük dayanağı, yol göstericisidir.

GENÇLİK ve ÖĞRENCİ HAFTASINDA DÜNYA GENÇLİK HAREKETİYLE OMUZ OMUZA !

10-17 Kasım arasında kutlayacağımız dünya gençlik ve öğrenci haftası, uluslararası gençlik hareketinin uluslararası plandaki hedeflerini ülkemizdeki genç yığınlara kavratacağımız, enternasyonalist eğitimimizi pekiştireceğimiz, dünya gençliğiyle dayanışmamızı, dostluğumuzu dile getireceğimiz bir hafta olmanın yanısıra gençlik hareketinin ülkemize özgü sorunlarını, önümüzde duran görevleri tartışacağımız bir haftadır.

Bilindiği gibi DDGF ve bağlı örgütleri bu haftayı aynız zamanda geçirdikleri bir yılın değerlendirilmesi olarak ele almaktadırlar. Bizler de ülkemizde kapitalizmin omuzlarımıza yüklediği can güvenliği, işsizlik, yoksulluk, eğitimsizlik gibi temel sorunlarımızın yanısıra çeşitli gençlik kesimlerinin kendine özgü sorunlarını da ayrıntılı olarak ele alacak, geçtiğimiz yılda bu sorunlara yönelik olarak yapabildiğimiz çalışmaları değerlendireceğiz.

Örgütümüzün her biriminde, okullarımızda, işyerlerimizde, mahallelerimizde yürüteceğimiz tartışmalar sonunda önümüzde duran görevleri yeni bir coşkuyla, yeni yaklaşımlarla ele alacağız.

Dünya gençlik ve öğrenci haftasında dünyanın dört bir yanındaki emekçi, öğrenci genç kardeşlerimize selam!

Selam Dünya ilerici gençlik hareketine !

YAŞASIN DDGF -WFDY

SORUNLAR İSTEMLER ÇÖZÜMLER

Genç İşçilerin Yaşam ve Çalışma Sorunları

ARAŞTIRMA BÜROSU'NCA HAZIRLANMIŞTIR

Ülkemizde varolan pekçok toplumsal sorundaki biçimsel karanlık tabloyu çalışan genç insanlarda; onların yaşam, çalışma koşulları ve geleceklerinde olanca çıplaklığıyla görmekteyiz. Toplumumuzun önemli bir kesiti genç yaşlarda, kimi oyun, kimi okul çağındayken üretim alanlarına sürülmekte, geliştirilmeye gereksinen, zihinsel ve bedensel varlıkları, adeta 'kurban' sunulmaktadır. İstatistiklere göre, 8 milyon olan 15-24 yaş gençlerinin 4. 631.000'i çalışma durumundadır. Çalışma Bakanlığı'nın bir saptamasına göre de bunların 2.2 milyonu "çırak adı altında sigortasız ve her türlü yasal güvenceden yoksun olarak çalışmaktadır." Geri kalan iki buçuk milyon da kırsal bölgelerde, aynı ve daha kötü koşullarda çalışmaktadırlar.

4.6 MİLYON "ÖĞRENCİ"

Kimdir bu 4.6 milyon çocuk? Okulda başarı gösteremeyen, 'tembel ve yeteneksiz' olan ve bu niteliklerinden dolayı çalışmak 'durumunda' kalan insanlar mıdır? Bu 4.6 milyon çocuğun aile kökenleri incelendiğinde şöyle bir tablo çıkmaktadır ortaya: % 35'i işçi, % 5'i memur, % 12,5'i küçük esnaf, % 22.5'i çiftçi, % 10'u işsiz kökenli yani hemen tümü emekçi sınıflardan oluşan bir yapı. Ailelerinin % 90'ı emekçi olan bu genç insanlar anayasanın; herkese tanımış olduğu okuma, kendi gelişimini (çok yönlü) sağlama hakkına karşı çalışmaktadırlar. Sürekli biçimde baskı altında ve insanca yaşama hakkından yoksun olarak. Bu yapı gerçekte, ailelerden bir 'miras' olarak çocuklarına geçmektedir.

Çalışan genç insanlar, insancıl olmayan, yaşlarıyla bağdaşmayan çalışma konumlarına karşın, yasalarca öğrenci olarak görülmekte, ya da öyle gösterilmek istenmektedir. Onları, çalışma ortamında koruyor gibi görünen yasalar, gerçekteOnlarınçalışmalarını doğal göstermeye çalışan, öneriler batağı görünümdedirler. Bu iş yapılırken ücretin; asgari ücretin 1/3'ü olması gibi genç emeği ucuzlatmayı amaçlayan maddelerin de eklenmesi unutulmamıştır. Yasalar güvencesinde oluşturulan bu batağın kaynağını, genç işçinin 'öğrenci', Patronun 'öğretmen' gösterilmesi s..'anmaktadır. Bunların peşinden, işverenin "ders ver...e yükümlülüğü, genç işçinin "sadakat, öğrenme isteği" gibi gerçekte pek bir şey anlatmayan uydurmacalar gelmekte; bu "öğrencilerin" %82,5'i eylemli olarak üretime katılmakta, % 7.5'i getir-götür türünden ayak işlerinde kullanılmakta, yalnızca % 10 kadarı eylemli üretime katılmamaktadır.

Genç işçiler arasında sayıları 2.2 milyona varan çıraklar; kendi yapılarının, çalışma yeri ve bölgesinin yarattığı kimi özelliklerden dolayı, ayrı olarak irdelenmesi gereken bir kesimi oluştururlar. Bunlar, genellikle, küçük, eğitilmiş-yetişkin emek gerektirmeyen işyerlerin-

de çalışmaktadırlar. Birtakım yasalarca "öğrenci" gösterilmelerine karşın günde % 5'i 4-6 saat % 27.5'i 8 saat, % 67,5'iyse 8 saatten fazla çalışmaktadır. Oysa, 1475 sayılı işyasası 16 yaşından küçük çocukların hangi işte olursa olsun çalıştırılmalarını yasaklamıştır.

Çıraklar sağlık denetiminin uygulanmadığı işyerlerinde, pekçok meslek hastalığına ve işkazalarına açık bir biçimde çalışmaktadırlar. İş yasasının 12-18 yaş arasında işçiler için işe alınırken ve her altı ayda bir sağlık kontrolü öngörmektedir. Bu madde gerçekte çırakları korumaya yöneliktir, ancak uygulamada denetleyici hiçbir kurum getirilmediğinden bu öngörme geçersiz kalmaktadır. Gerçekte, maddenin çıraklar için de bağlayıcı yanı bulunmamakta, işe girerken, iş koşullarına dayanıklı olup olmadığı gözönüne alınmamaktadır. Sağlık hizmetlerinden yararlanabilmeleri ise, iş kazası ya da, hastalık nedeniyle işi aksatma halinde gündeme gelebilir. Genç işçilerin, 1977 yılında kazaya uğrayan işçiler içindeki oranları % 15.3'e ulaşabilmektedir. Sürekli iş göremez olma hali ise % 12.6 gibi yüksek bir oranı bulmaktadır.

Çalışma ve iş güvenliğinden hiç bir biçimde yararlamayanların oranı ise yukardaki rakamları kolaylıkla açıklayabilmektedir: % 42.5.

Çırakların iş güvenliği, daha doğrusu güvensizliği için çözüm olarak getirilen, "iş kazaları, meslek hastalıkları ve hastalık sigortalarından yararlanmak"da gerçekte çözümsüzlüğün belgelenmesinden başka anlama gelmemektedir. Diğer bir ters yaklaşımda çırakların yaşamsal sorunları tazminat istemleriymiş anlayışıdır. Gerçekte çırakların karşıkarşıya bulundukları yakıcı sorun iş kazaları ve hastalıklardan korunmalarıdır. Çünkü, genç yaşta geçirilen bir kaza kişinin tüm geleceğini belirliyebilmektedir.

EN MUTLU OLMAYI HAKETTİĞİ GÜNLERDE ÇOCUKLARIMIZA REVA GÖRDÜKLERİMİZ

Çırakların çalışma koşulları, iş güvenliği ve sağlık

ORTA ÖĞRENİMDE YENİ YIL BAŞLIYOR

YAŞASIN DEMOKRATİK ORTA ÖĞRENİM KAVGAMIZ

NEZİH KAZANKAYA

Orta öğrenimde yeni bir ders yılı daha başlıyor. Düşük kaliteli öğretimiyle ezberciliğiyle, gerici disiplin yönetmenliğiyle, MC döneminden kalma ders kitaplarıyla, en basit bir kurşun kalemin bile 10 TL. olduğu hayat pahalılığıyla, sonunda yine yüzbinlerce lise mezununun işsizler ordusuna katılmasıyla sonuçlanacak yeni bir yıla daha başlanıyor. Orta öğrenim gençliğinin faşist baskı ve kurşunlara hedef olacağı, yeni bir yıla daha başlanıyor. Kısacası eskiden beri süre gelen sorunların ağırlaştığı yeni yeni sorunların gündeme geleceği yeni bir dönemin eşiğinde sorunun bir yanı bu, diğer yanı da orta öğrenim gençliğinin 'demokratik eğitim' mücadelesinin bu dönemde daha bir güçlü daha bir örgütlü, işçi sınıfının politik hareketinin yolunda verileceğidir.

Bu dönemde mücadele gündeminin başında yine faşist baskı ve cinayetlere karşı mücadele yer alacaktır. Bu dönemde yine birçok liseli, orta okullu faşist terörün hedefi olacaktır. Bu soruna bağlı olarak, faşist demagoji ve propogandanın etkisinin yok edilmesi, gerçek yüzünün liseli gençliğe bıkmadan usanmadan gösterilmesi de can alıcı çalışma olarak önümüzde durmaktadır. Yine bu dönem birçok orta öğrenim gençliğinin faşizme, onun gizli açık örgütlenmesine, karşı mücadeleye giderekte bütün kötülüklerin ve eşitsizliklerin kaynağı kapitalist emperyalist düzene karşı mücadele saflarına kazanıldığı bir dönem olacaktır. Bütün bu çalışmalar, gerici disiplin yönetmenliğine, daha birçok 'tedbire' rağmen sürecektir. Burjuvazinin orta öğrenim gençliğini politik mücadelenin dışında tutma gayretleri sonuç vermeyecektir. Goşist maceracıların, can güvenliğini sağlamada önerdiği 'kestirme' yolların, mücadelenin başarısının temeli olan kitleselleşmenin önüne konulmuş bir engel olduğunun, önerilen yolların burjuva propogandasına ve provakasyonlara nasıl malzeme olduğunun daha iyi görüleceği gösterileceği bir dönem olacaktır. Orta öğrenim gençliğini sadece bu zorlu sabır gerektiren mücadele beklemiyor.

Öğretim olanakları açısından bütün öğretim kurumlarında olduğu gibi orta öğretimde de adaletsizlikler hüküm sürüyor. Bir yandan bölgeler arasındaki dengesizlik, diğer yandan kır-kent ve varoş-merkez arasındaki farklılıklar sürüyor. Hem okul hem öğretmen dağılımında adaletsizlik sürüyor. Sonuçta pek çok genç okuma olanağına kavuşamıyor. Bunlara ek olarak da araç ve gereçten yoksunı, çoğu kez yetişkin eğiticiden yoksun biçimde yürütülen öğretimle, şu andaki ortalama düzeyi belli eğitimin niteliği düşürülüyor. Tüm bunlar, yüzbinlerce öğrencinin üniversite kapılarına işsizler ordusuna yığılmalarına temel oluyor. Bu durumda, tüm demokratik güçlerin ve orta eğitim öğrencilerinin önünde bu adaletsizliğe karşı durmak görevi duruyor. Bunu demokratik eğitim mücadelesinin bir parçası gibi başarıya ulaştırmak duruyor.

Yükselen fiyatlar, okul ve eğitim malzemelerini de üst düzeyde etkilemektedir. Bu, orta ve dar gelirli ailelerin çocuklarını ya ne pahasına olursa olsun okutmak ve bu arada pek çok şeyi yitirmeyi göze almak, ya da olanaklar görece iyi bile olsa eğitimi bir noktada kesmekle

karşı karşıya getirmektedir. Bu konum bile, orta okul, lise gençliğinin kapitalist düzene karşı mücadele saflarına katılmasının zorunluluğunu göstermeye yetiyor.

Türkiye'de öğretim ilk okulda başlayıp, üniversitede bitenbir süreç olarak görülüyor. Diploma fetişi körükleniyor. Bu süreci tamamlamamak, hiç başlamamakla aynı sayılıyor. Hiçbir değeri olmuyor, bir meslek sahibi olamıyor. Aslında düzen herkese iş sağlayamadığı için böylesi bir süreci zorunlu tutuyor. Oysa temel eğitim sonunda, üretime açılabilir bir süreç olarak tanımlanır ve gerekleri yerine getirilirse okuldan üretime, iş hayatından öğretime geçebilme olanağı sağlanacaktır. Eğitim sistemi her kademesinde hem üretime açılmalı hem de her kademesinden bir üst kademesine geçiş olanağı açık tutulmalıdır. Kısacası orta öğrenimi bitiren hem bir meslek sahibi olup, çalışabilme olanağına hem de bir üst eğitim kurumuna isterse devam edebilme olanağına sahip olmalıdır. Bu ancak orta öğretime politeknik bir nitelik kazandırılırsa olanaklıdır. Ayrı bir yazının konusu olmakla birlikte politeknik eğitim üzerinde durmakta yarar var." Politeknik eğitim, dar anlamda bir teknik eğitim değildir. Hatta dar mesleksel, teknik eğitimin tümüyle tersi bir eğitimdir. Dahası, mesleksel, teknik eğitimin gelip üzerine oturacağı bir temel eğitimdir. Politeknik eğitim, politika, ekonomi ve eğitim üçlüsünün bütünleşmesi ile ortaya çıkar. Özü, öğrenciyi, genel kültür ve toplumsal değerlerle bilinçli bir yurttaş, yetkin bir insan olarak yetiştirmek, ona aynı zamanda,üretim sürecinde kullanabileceği yetenek, bilgi ve becerileri kazandırmaktır. Öğrenci, genel kültür ve bilgiyi esas olarak okul içinde, sınıfta alacak, üretime yönelik beceri ve yetenekleri ise hem okul içinde, işliklerde, hem de okul dışında, fabrika ve tarım işletmelerinde, bizzat üretim süreci içinde yer alarak edinecektir. Temel eğitimin ikinci kademesinde (bugünkü ortaokul) başlayan fakat asıl ortaöğretim düzeyinde tam olarakgerçekleşenpoliteknik eğitim, böylece yüksek öğrenimi de yeniden tanımlayacak, belirleyecektir." (E. Eyüboğlu, Okul Defteri, sy.4, sf. 14)

Ancak böyle bir politika, üniversite kapısında işsizler ordusu üyesi olmayı önleyebileceği gibi özel dersanelerin sömürüsüne de son verecektir. Orta okul, lise gençliği demokratik eğitimin bu temel düzenlemesinin de ısrarlı savunucusu ve takipçisi olmalıdır. Genelde toplumun demokratikleştirme mücadelesinin kendi özelindeki gereklerini yerine getirmelidir.

Öte yandan eğitim ve onun önemli bir parçası öğretim kurumları, toplumsal yapının ürettiği değerleri aşılama, yayma görevlerini yerine getirirler. Sınıflı toplumlarda hakim sınıflar öğretim kurumlarını kendi değerlerinin aşılanması için ve kendi egemenliğini sürdürmede önemli ideolojik, politik kurumlar olarak görürler. Bunu, yani eğitimin ideolojik özünü gizlerler.

Okullarda okutulan ders kitaplarına bakıldığında nasıl bir politik ve ideolojik işlevleri olduğu hemen görülebilir. Bu ders kitaplarının gerici, faşist tırmanış yahut tersidurumla yakın ilgisi bile sorunu netlikle ortaya koymaya yeter (MC dönemindeki daha gerici, ırkçı-şoven ders kitaplarını hatırlayınız),Ders kitaplarını kısaca gözden geçirmek bile kullanım değeri olmayan yığınla bilgiyi ezberletmek zorunda bırakan ırkçı-şoven, anti-komünizm ve militarizm ideolojik bazında olduklarını gösterecektir.

Felsefe kitapları, idealizimin çağdaş biçimleri olan yeni Pozitivizmi, varoluşçuluk konularını işlerken, tarih kitapları da, birinci emperyalist paylaşım savaşının nedeninin bir sırp öğrencinin suikasti olduğunu anlatmaktadır. Oysa "demokrat olmanın gereği işçisiyle, emekçisiyle tüm halkına karşı sorumluluk duymak ve bundan da öte emperyalizme ve faşizme karşı dirençli ve mücadeleci bir bilince sahip olmaktır. Demokratik bir ülkede eğitimin bu ilkelere ters düşmemesi gerekir. "(DİP)

Lise, orta okul gençliği MC döneminden kalma bazıları değiştirilmiş olsa da ders kitaplarını protesto etmelidir. İçeriğinin demokratikleştirilmesi için mücadele etmelidir.

Burjuva ve onun siyasal iktidarları orta öğrenim gençliğinin politikleşmesinden, örgütlenmesinden korkuyor. Bunu çeşitli yasal düzenlemelerle de baskı altına alıyor. Bu düzenlemelerden birisi de disiplin yönetmeliğidir. "Demokrat" CHP tarafından daha da gericileştirilen bu yönetmelik orta öğrenim gençliğinin başında demoklesin kılıcı gibi durmaktadır. Öğrencinin ve velisinin bulunmadığı bir disiplin kurulu, bildiri dağıtmaktan tutun da, verilen "emirleri" yerine getirmemeye kadar bir "suç"tan önüne gelen öğrenciyi mutlak cezalandırabilmektedir. Böylesi bir disiplin yönetmeliğinin tümden kaldırılması için verilecek mücadelenin sesi daha da gürleştirilmelidir.

Öğrenciler ve velileri, kendileriyle çok sıkı ilişki içinde olan bu kurumun yönetim ve işleyişinde hiç bir biçimde söz sahibi değillerdir. Orta öğrenim kurumlarının yönetimi ve işletilmesinin demokratikleşmesi için tüm kesimlerin, alınacak tüm kararlarda temsil edilmesi gereklidir. Bu da ortaklaşa verilecek bir mücadeleyi gerekli kılmaktadır.

Orta öğrenim gençliği, bunların yanı sıra bilimsel biçimde ele alınacak spor ve kültür çalışmalarını, boş zamanlarını değerlendirebileceği kuruluşları istiyor. Bunun için çağdaş ve bilimsel kuruluşların, yapıların okul birimleri içinde yer almasını istiyor. Bunun gerçekleşebilmesi de ancak tüme bağlı bir mücadeleyle olasıdır.

Demokratik orta öğrenim mücadelesindeki somut hedeflerin gerçekleşebilmesi için atılacak adımların başında, öğrencilerin ve ayrıca velilerin kitlesel örgütlenmeleri gelmektedir. Okullarda kurulu velilerle ilgili dernek, birlik türü örgütlenmelerin demokratik ve sorunlara eğilen bir yapıya kavuşması için öğrenci velilerinin bu örgütlenmelere kitlesel katılımlarının sağlanması gerekmektedir. Bu örgütlenmeler bir kaç "hayırsever"in at oynattığı alanlar olmaktan kurtarılmalıdır. Okulda gelişen her olaya ve olguya duyarlı, demokratik kurumlar biçimine getirilmelidir.

Mücadelenin temel direğini oluşturan öğrenciler içinse; net biçimde olmamakla birlikte, yönetmelik 83. maddesiyle öğrenci birlikleri, ya da daha genel olarak eğitsel kollar kurma ve bunlar çevresinde örgütlenme olanağını tanımaktadır. Bu olanak ciddi biçimde değerlendirilmeli, sanatsal, kültürel, sportif çalışmalar yapan ya da yaptırılmayan bu kollar, demokratikleşme mücadelesinde aktif birer silah konumuna getirilmelidir.

Bunların başarıyla yaşama geçirildiği okulların varlığı, bu görevin tüm yurtta gerçeleştirilebileceğinin de garantisini oluşturmaktadır. Öncü öğrenciler, okullarında işletilmiyorsa, kurulması, varsa etkinleştirilmesi için yönetimlere talip olan bir anlayışla mücadeleyi geliştirmelidirler. "Öğrenci kurulları" adıyla anılan kurulların oluşturulması için öğrenim yılının başlayacağı ilk günden mücadele verilmelidir. Bu kollar ve kurullar; her türlü yanlışa karşı titizlikle korunmalıdır. Bu örgütlenmeler, genel mücadeleye katılır biçime getirilmelidir.

Tüm olumsuzluklara karşın, yeni bir öğrenim yılı, yeni bir mücadele yılı demektir. Yeni bir mücadele yılıysa, demokratik orta öğrenim kavgasının geliştirilmesi içinkullanma zorunluluğu açıktır. Öyleyse, görev bizleri bekliyor. mutlak başarmak için.

"EMEĞİN BİRLİĞİ"
("Birlik Yolu"nun bir bölümü)

PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ Mİ, MİLLİYETÇİLİK Mİ?

Erhan CÖMERT

Çok söylüyoruz: Bilimsel sosyalist olma iddiasındaki bir politik hareketin gerçekten bilimsel sosyalist olup olmadığının anlaşılması için, ilk önce o hareketin proleter enternasyonalizmi ve elbette Sovyetler Birliği karşısındaki tutumuna bakmak gerekir. Ve bu öngörünün hemen ardından şunu eklemek gerekir: Proleter enternasyonalizmine yakın ya da uzak noktalarda bulunanlar belki tutarlı birer ilerici olabilirler ama hiç bir zaman proleter enternasyonalisti, bilimsel sosyalist olamazlar Çünkü gene hep söylenir: Nasıl bir kurşun namludan gözle görülemeyecek bir sapmayla dahi çıkmış olsa, çok ilerde metrelerce sapmayla toprağa düşerse, proleter enternasyonalizminden en küçük bir sapmanın da, hareketi milliyetçiliğin ta derinliklerine götürmesi kaçınılmazdır. Bundan sonrasının o politik hareketi getireceği nokta ise, antisovyetizmin, antikomünizmin, revizyonizmin ta kendisidir...

Bilimsel sosyalizmin temel sorunlarında biri ama en önemlisi olan— enternasyonalizm hakkında bu birkaç cümleyle özetlenebilecek olan düşüncelerimizi neden bir kez daha yineliyoruz? Bunları bir kez daha, üzerine basa basa vurgulamamıza neden olan, "Emeğin Birliği ' ve "Birlik Yolu"nun enternasyonalizm adına öne sürdükleri goşist, oportünist görüşler ve daha da önemlisi bunu enternasyonalizm kisvesi altında üstü örtülü bir biçimde yapmaları...

NEREDEN NEREYE...

Emeğin Birliği bilimsel sosyalist olma ve işçi sınıfının devrimci partisini yaratma iddiasında! 12 Mart dönemi öncesindeki küçük burjuva ihtilalci bir akımdan kaynaklanan ve ortaya çıkışıyla birlikte bu niteliği koruyan *Emeğin Birliği*, süreç içinde sosyalizme yaklaşma eğiliminde bir hareket oldu. Önce kendi doğduğu hareket içindeki ayrışmada maoculuğu inkar etti, bir süre dünya devrimci sürecinin güçleri konusunda eski görüşlerini sürdürdü ve dünya komünist hareketinin revizyonist olduğunu savundu, daha sonra ise —kimi etkilenmeler sonucu— proleter enternasyonalizmine ve dünya devrimci sürecine "inançlı" bir kimliğe kavuştu... *Emeğin Birliği*nin geçirdiği bu süreci ayrıntılarıyla inceleme gereği bu yazının çerçevesinde bulunmuyor. Sorunumuz bugün vardığı noktanın irdelenmesi.

Bu ayrışma-arınma süreci kuşkusuz olumlu. Antifaşist, antiemperyalist mücadelenin tutarlı unsurlarla güçlendirilmesi açısından olumlu. Ne var ki, *Emeğin Birliği*nin içine girdiği bu olumlu süreç, onun bilimsel sosyalist ve enternasyonalist bir hareket olmasına yetmedi. Kendi iddialarının tersine, *Emeğin Birliği* hâlâ goşist, revizyonist bir hareket...

PARTİ Mİ FİKİR KLÜBÜ MÜ?

Onun bu çelişik karakteri ve çıkmazı, tutarsız bir politik hat izlemesine yol açıyor. Bilimsel sosyalizmin temel sorunlarından biri olan ve *Birlik Yolu*nun oluşturulmasına da temel olduğu söylenen parti konusundaki görüşleri, *Emeğin Birliği*nin bu niteliğini açıkça gösteriyor. Şöyle diyor *Emeğin Birliği*: *"Kuşkusuz bir komü-*

nist parti içinde değişik düşünceleri savunan unsur veya gruplar çıkabilir Biz bunu yadırgamıyoruz, *fakat, yine aynı parti içinde, özellikle de partinin sekreteryası tarafından bu tip düşünce sahibi unsur veya gruplara karşı bir ideolojik mücadele yürütülür. Partinin programına ters olan diğer görüşler, ya ideolojik mücadele ile çürütülür, ya da ideolojik mücadele sonucu bu görüşlerden herhangi birisi görüşlerini* kabul *ettirerek, partiye ve onun programına egemen olur...*" (Emeğin Birliği, Sayı:29, 15 Ağustos)

Böylesi bir parti olsa olsa türlü çeşitli hiziplerin cirit attığı amorf bir "parti", bir kırkambar, bir fikir klübü olabilir ama, bir işçi sınıfı partisi asla. Doğrusu, *Birlik Yolu*na da temel olduğu belirtilen aynı "parti anlayışı"yla 'merkezi siyasi otorite" nasıl oluşturalacaktır, merak konusu!.. Bu goşist parti anlayışı bir başka yerde de şu cümlelerle ifade ediliyor: *"Bundan sonra hedefimiz* (kitle ile birleşmeden sonrası kasdediliyor) *Birlik Yolu'nun da, geçmişte E. Birliği'nin yaptığı gibi, bir kaç fraksiyonu daha ortadan kaldırıp işçi sınıfı siyasi hareketini birleşik bir örgütlü güç haline getirme amacına ulaşmasıdır...*" İşçi sınıfı partisini, "bir kaç fraksiyonu daha ortadan kaldırarak" oluşturabileceğini sanmak, küçük burjuva hayaller içinde, antimarksist, antileninist bir ideolojik yapının ifadesi değilse, bugün onlarca "işçi sınıfı siyasi hareketinin" birleşik bir örgütlü güç haline dönüşmesi gerekmez miydi? Bu nasıl kolay bir iktidar mücadelesidir ki, daha dün bireysel terörizmi temel mücadele yöntemi olarak seçen bir *hareket*, bugün *parti* olmanın eşiğinde bulunabiliyor? Herhalde, *Birlik Yolu*'nun yapacağı en akıllıca iş, gene şu "partileşme süreci"ni beklemek olacak!...

İHANETE KOLTUK DEYNEKLİĞİ

Emeğin Birliği'nin bilimsel sosyalist bir temelden yoksun politikası değil midir, onu 1 Mayıs 1979'da "UDC slogancıları"nın kuyruğuna takan? Hemen belirtelim ki, 1 Mayıs 1979'da "UDC slogancıları'nın demokrasi güçlerini arkadan hançerleyen tutumu *Emeğin Birliği* sayfalarında şiddetle "eleştirilmektedir" ama, bu kıvraklıkla bilimsel sosyalistlerin yanıltılabileceğini sanmak safdillik oluyor. Bilinmektedir ki, *Emeğin Birliği* merkezi bir politik kararsızlık içinde olduğu için, yandaşı örgütler İzmir'de "UDC slogancıları"nın yanında bahar bayramı kutlamışlardı!.. Bunca sabit bir gerçek nasıl bu kadar kolay inkar edilebilir, doğrusu hayranlık uyandıran bir oportünizm! Gerçi, *Birlik Yolu* sayfalarında bir cümle üzerinden bu günah da çıkartıldı ama!...

1 Mayıs gibi bütün dünya işçilerinin enternasyonalist birliğinin somutlandığı bir kavga gününü *Emeğin Birliği*'nin Türkiye'de nasıl kutlayacağını bilememesi (ya da sonradan keşfetmesi!), onun proleter enternasyonalizmi konusundaki sapma tutumundan gelmektedir.

ENTERNASYONALİZME KARŞI BİRLİK YOLU

Kitle ile birleşmesi nedeniyle yayınına son verdiğini açıkladığı 29. sayısında, "Enternasyonalizm Açısından İran Devrimi'nden Çıkartılması Gereken Dersler" adlı bir yazı yer aldı *Emeğin Birliği*'nde. Yazı, "enternasyonalizm, dünya proletaryasının bir numaralı temel ilkesi haline gelmiştir" gibi "iman" sözleriyle başlıyor. Gelgelelim bu sözlerin hamasetten, enternasyonalizmin içeriğinin iğdiş edilmesini gözden kaçırmaktan, milliyetçiliğin üzerini kapatmak için sürülen parlak bir cila olmaktan öte bir anlamı yok. Saptırıcı işlevler yüklenmiş bu sözler. Nasıl mı?

Emeğin Birliği belli ki, III. (Komünist) Enternasyonal'in tarihinden, dağıtılma nedenlerinden hiç bir şey anlamamış. Gerçi III. Enternasyonal'in dağıtılmasına açıktan karşı çıkmıyor ama, yazının bütünününden anlaşılıyor ki, bu konudan bir şikayeti, bir huzursuzluğu var *Emeğin Birliği*'nin. Yoksa şu sözleri açıklamak olanaksız olur: *"III. Enternasyonal'in dağılışından sonra, sosyalist ülkeler ve kapitalist ülkelerdeki komünist partiler arasındaki ilişki, nerdeyse, 'Avrupa Komünizmi' denen oportünizmin, enternasyonalizm anlayışı derecesine indirgenmiştir...*" *Emeğin Birliği* gerçekten böyle olduğuna inanıyor mu? Gerçekten 1943'ten bugüne dek, enternasyonalizm adına yapılanlar yalnızca oportünizm miydi? Gerçekten bu süre içinde oportünizmi yenmek için hiç çalışmadı mı komünist partiler? *Emeğin Birliği* bir kez daha düşünse!

Ama hayır, *Emeğin Birliği*'ne göre dünya işçi sınıfı partilerinin bugüne dek yaptıkları yalnızca, *"vurdumduymazlık"*, *"nemelazımcılık"*, *"dikkatsiz davranmak"*, *'Leninizme ters olmak"* vb. olmuş!..

Ne var ki, *Emeğin Birliği* sorumlu bir harekettir! Sorunun çözümünü de bulmuş! Dünyadaki tüm işçi sınıfı partilerini *"mevcut enternasyonalist ilişkileri yeniden gözden geçirme"*'ye çağırıyor! Neden mi? *'Bir çok ülkede o ülkelerin işçi sınıfının temsilcisi olarak tanımış oldukları komünist partiler gerçekte o ülkelerin işçi sınıfını temsil etmemektedirler '* de ondan. Proleter enternasyonalizmi adına söylenen şu sözleri antikomünizmden başka bir kavramla açıklamak mümkün müdür?

HAYAL DÜNYASININ İŞÇİ SINIFI

Emeğin Birliği bir iyilik edip de, kendi verdiği örnekler olan Fransa'da, İtalya'da, Hindistan'da, İran'da gerçek komünist partiler hangileridir, bize de bir açıklasa olmaz mı! Yoksa işçi sınıfının günümüz dünyasında —üstelik de en gelişkin olduğu ülkelerde— politik örgütünden yoksun olduğunu mu söylüyor?

Emeğin Birliği bunu açıklamak bir yana yeni vecizeler peşinde: *"bu tip ülkelerin komünist partilerin rağmen ve onların dışında o ülkelerde başka sosyalist hareketler doğmuş o ülkelerin proletaryasının temsilcisi haline gelmiş fakat buna rağmen sosyalist ülkeler ve dünya komünist partileri enternasyonalist ilişkilerini oportünistlikle sürdürmüşlerdir...*" Çizmeyi aşarak, yüksek enternasyonalizm nutukları ardında, burjuvazi adına, burjuva propagandacılarının diliyle dünya komünist hareketine nasıl küfredileceğinin gösterisini yapmak, yazıktır *Emeğin Birliği*'ne düşmüş. Ne talihsiz, zavallı bir çaba!

EMEĞİN BİRLİĞİ AKIL ÖĞRETİYOR!

Emeğin Birliği'nin dünya komünist hareketinin bugünü hakkındaki bu çok "ciddi eleştirileri"nden sonra yazının asıl konusuna, TUDEH'in İran devrimi karşısındaki durumuna geliyoruz.

Emeğin Birliği olanca enerjisini TUDEH'in İran'da gerçekleştirilen ulusal demokratik devrimde hiç bir rolü olmadığını kanıtlamak için harcıyor. Bakın, "enternasyonalist görüşleri" onun İran işçi sınıfının devrimci partisi TUDEH hakkında ne gibi görüşlere sahip olmasına yol açmış:

"İran'da devrimciler Şaha karşı her gün onlarca kayıp vererek bir mücadele yürütürken, TUDEH'in temsilcileri de yurtdışında partiyi yeniden canlandırmak için çabalara girmişler..."

"(TUDEH) *yurtdışında radyodan borazancılık yapmaya devam etmiş..."*

"İran da tutunamayan ve İran'a ayak dahi basamayan TUDEH yöneticileri dışardan maval okudukları için İran'ın içinde herhangi bir güç oluşturamamışlar..."

"Bu günden sonra TUDEH'e nasıl bir destek sağlanırsa sağlansın, TUDEH'in İrah Devrimi ndeki rolü değişmeyecektir..."

"dışarda borazancılık yaparak, şarlatanlık yapan, ...budala (TUDEH)..;"

"(halkın Sovyetler Birliği'ne karşı kaygı duymasının ve endişelenmesinin) *gerçek müsebbibi TUDEH'dir....*

Bu sözler dünya komünist hareketinin İran'daki parçası için söyleniyor. Daha dünün sol maceracı, küçük burjuva devrimcisi bir hareket tarafından... Bir de biz kaldırıp bakalım örtünün altına.

TUDEH 1941'de İran Komünist Partisi'nin devamı olarak kurulmuş, 1944-1946 yılları arasında üye sayısı 100 bine ulaşmıştır. Onun desteğiyle, 300 bin üyeli İran İşçi ve Emekçileri Birleşik Sendika Merkezi kurulmuştu. 1949 yılında, Şah diktatörlüğünün bastırmasıyla illegal koşullara çekilmiş, bir çok yöneticisi idam edilmiş, bir çoğu zindanlara atılmıştı. Parti'nin kayıpları tüm muhalefetin kayıplarından fazla olmuştu. 1979 Şubat'ındaki halk ayaklanmasından önce, merkez yayın organı illegal olarak tam 70 bin adet dağıtılıyordu. Şubat devriminin hemen öncesinde düzenlenen büyük petrol işçileri grevinde etkin bir rol oynamıştı. TUDEH, İran'daki muhalefet güçleri arasında, teörün baş hedefi olmasına karşın mücadelesini kesintisiz bir biçimde bu denli uzun süre yürütebilen tek politik hareketti.

Emeğin Birliği goşistlerinin karalamaya çalıştıkları TUDEH MK Birinci Sekreteri Nureddin Kianuri ise, Şah tarafından 10 yıl hapis cezasına çarptırıldıktan sonra, ordudaki TUDEH sempatizanlarının yardımıyla Tahran Cezavi'nden diğer parti yöneticileriyle birlikte kaçmayı başarmıştı. Daha sonra da gene Parti tarafından yurtdışına gönderilmişti...

Emeğin Birliği, işte İran işçi sınıfının tek devrimci, enternasyonalist partisi için bunları diyor. Ve antikomünizmin bayağı bir numarasını kullanarak, onu bir başka işçi sınıfı partisiyle, Portekiz Komünist Partisi ile karşı karşıya getirerek, utanmazlıkla şöyle devam ediyor: *"Peki, TUDEH'in İran için orta yere koymuş olduğu kuram, strateji ve taktikleri nedir? Hiç bir şey!"*

Kuşkusuz *Emeğin Birliği* goşistlerinin, TUDEH'in Şubat 1979'dan önce, ayaklanma sırasında yaptığı Birleşik Halk Cephesi çağrısından, bu konuda attığı adımlardan, ulusal demokratik devrim için önerdiği programdan haberi yok. Ayaklanma terörle bastırılmaya çalışıldığı sırada, silahlı mücadelenin zorunluluğunu ilan etmesinden ve halkın kendisini savunmaya çağırmasından haberi yok. Ulusal demokratik devrimin bugünkü güçlüklerinin aşılmasına ilişkin Merkez Komitesi çağrısından ve bu çağrıda bir kez daha yinelenen ulusal sorun hakkındaki devrimci çözüm önerilerinden haberi yok. TUDEH'in bugünkü koşullar için, "hükümet içindeki belli güçler, ülkenin güvenlik güçlerini bu güçlerle, Şah rejiminin albaylarıyla, binbaşılarıyla yeniden kırabileceklerini ve bunlara İran devriminin geleceğini emanet edebileceklerini amaçlıyorlar. Bu büyük bir tarihi yanılgıdır.' diyen önemli öngörülerinden de haberi yok.

Emeğin Birliği bu gerçekleri görmekten bucak bucak kaçıyor. Çünkü onun niyetleri başka. Şöyle itiraf ediyor asıl niyetlerini: *"TUDEH'e rağmen İran'da çok geniş ve yaygın sosyalist ve demokrasi güçleri vardır, ama bunların hepsi örgütsüzdür ve dağınıktır... Halkın Fedaileri Örgütü'nün, Halkın Mücahitleri örgütünün sol kesimiyle henüz komünist bir parti olma niteliğini kazanamadıklarını iddia etmek doğrudur. Fakat bunların komünist bir* partiyi, *sosyalist ülkelerin ve diğer Marksist Leninist partilerin desteği olduğu halde, oluşturamayacaklarını iddia etmek de kesinlikle saçmadır... Dünya komünist hareketinin bunlara bir desteği olduğu takdirde, bunların kısa zamanda örgütlenmelerini Leninist bir örgütlenmeye yöneltebilecekleri hiç kuşku götürmeyecek bir gerçektir..'*

Biri goşist, diğeri antifaşist nitelikte dinci bir örgüt olan bu iki örgütün Leninist bir nitelik kazanabileceğini, bu nedenle de dünya komünist hareketinin İran'daki unsurları olarak TUDEH yerine dünya komünist ve işçi hareketinin, partilerin ve ülkelerdeki mücadelelerin iç işlerine karışmamak temel ilkesi biline biline bu iki örgütün seçilmesini istemek, sapık bir düşüncedir. Sempati duyduğu hakeketler *Emeğin Birliği*'nin niteliğini de çok iyi göstermektedir aslında...

YENİ BİRLİK YOLLARI, YENİ SOL'LAR

Bilimsel sosyalistler, *Emeğin Birliği* ile, TUDEH üzerinde tartışmazlar. TUDEH'in İran ulusal demokratik devrimindeki işlevinin ne olduğu, onun emekçi kitleleri ne ölçüde etkilediği... gibi sorunlar, bilimsel sosyalist hareketin kendi sorunlarıdır. *Emeğin Birliği,* söz konusu yazıda yaptığı değerlendirmelerden anlaşıldığı gibi sekter, revizyonist, goşist, antisovyetik bir tutum içindedir. Proleter enternasyonalizmine dışard;an bakmaktadır ve bu yaşamsal ilkeden hiç bir şey anlamamaktadır. Ayrıca, biz bu görüşlerimizi *Birlik Yolu* için de kaydetmek durumundayız. Çünkü, *Emeğin Birliği* kendisinin de belirttiği gibi, *"Kitle ile E. Birliği'nin siyasi birliği sağlamalarına önemli ölçüde yardımcı olmuştur ve hatta bu birliğin sağlanmasında temel etken olmuştur." Birlik Yolu,* belki bir kaç fraksiyonu daha içine alabilecektir ama (zaten bu konuda son sıralarda daha başka gelişmeler de görülmektedir!), bu "birlikler" tamamıyla faydacı, oportünist bir temel üzerinde yükselecektir ve çok geçmeden de görülecektir ki, işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin dışında, ona karşı, "sol" bir yola girecek, milliyetçi, antisovyetik kimlikler kazanacaktır.

Türkiye'de *parti* olmayan, *programı* olmayan, *iktidarı* hedeflemeyen; yani işçi sınıfına bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm kavgasında önderlik edemeyen ve etme sorunu olmayan;"Siyaset" olan gruplara daha uzun süre rastlayacağız...

Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası'nda BİR BROŞÜR

arif GÜLÖKSÜZ

GENÇLİK eğitim, meslek, iş İSTİYOR

Bu ayın ortalarında Türkiye ilerici gençlik hareketine önemli katkıda bulunacağı inancında olduğumuz, önemli bir çalışma, bir brüşor çıkıyor, ' eksiklikleri tartışmaya açık yönleri ile bu çalışmanın bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde gençliğin örgütsel bütünlüğü eylem birliği için bir katkı olması dileği ile" çıktığını belirtiyor broşürün sunuş yazısı. Bu dileğe katılmamak mümkün değil. Broşürün önemi sadece böyle bir dilekle yola çıkmasından ileri gelmiyor. Hedefe giden yolda heyecanın, coşkunun, sloganın gerekliliğini ama yetersizliğini vurgulaması yanı sıra asıl önemi gençliğin üçlü mücadelede yerli yerine, etkin bir biçimde oturabilmesi için bu mücadelede kararlı bir güç haline gelebilmesi için, kulaktan dolma, duyguları okşayan slogancı anlayışın aşılması gerekliliğini somutlamasından ileri geliyor. Gençliğin sınıf mücadelesinde etkin bir konuma sahip olabilmesi için çeşitli görevler düşüyor. Bu görevlerin başında ise gençliğin kendi konumu ve işlevi hakkında doğru tutarlı bilimsel gerçekçi bir bilinç sahibi olması, bu bilinçle de mücadele hedeflerini somutlaması gelmektedir.

Broşür, gençliğin somut mücadele hedeflerini geniş toplum kesimine özellikle gençlik kesimlerine tanıtıp benimsetip daha geniş gençlik yığınlarını örgütlü mücadeleye kazanma mücadelesinde etkin bir silahtır.

Broşür, ileri kapitalist ülkelerde, az gelişmiş ülkelerde, gençliğin, sistemin özünden ileri gelen, hiç umut ışığı olmayan bir gelecekle, daha türkçesi geleceksizlikle karşı karşıya kaldığını vurguluyor. Öte taraftan, dünya gençliği için sosyalizmin ne kadar somut bir gerçeklik bir cazibe merkezi olduğunu belirten broşür, sosyalist toplumda tek ayrıcalıklı kesim olan gençliğin her türlü kaygudan uzak kendilerini özgürce geliştirebilme olanaklarını sergiliyor. Aynı zamanda, Dünya gençliğinin savaşsız, sömürüsüz, korkusuz özgürce yaşayabilecekleri bir dünya uğruna mücadelesinin uluslararası birliğinin önemi ve bunun somutlanışı olan DDGF' nin şanlı mücadelesini tanıtıyor.

Ülkemiz gençlik kesimlerinin ayrı ayrı durumlarının somut çözümlemesi, ile, politik ve ekonomik hedefleri somutlanıyor ve şöyle devam ediliyor: "Gençlerin birey olarak topluluk olarak ekonomik , toplumsal, siyasal, eğitsel, cinsel, ruhsal.. sayısız sorun gençlerin haklı tepkilerine yol açıyor. Bu haklı tepkiler çok karma karışık görüntüler alsa da başlıca üç ana doğrultudaki haklı istemler biçiminde ortaya çıkmaktadır.

— Bilgiye ulaşma hakkı,

— bir meslek sahibi olma hakkı,

— iş bulma, bu mesleğe uygun iş bulma hakkı

tüm dünyada ve Türkiye'de gençlik için bu taleplerin karşılanması, öteki tüm sorunlarının çözümünde temel ölçüttür. Gerçekten de bu üç somut istem uygulanan toplumsal politikayla eğitim ve istihdam politikasıyla iç içedir." temel saptamasını yapıyor, çözümlemelerini bu saptamaya göre yapıyor.

Yineleyelim, broşürdeki çözümlemeler yapılır ve genel demokratikleşme mücadelesiyle uyumlu hedefler tespit edilirken bunların yaşama geçirilmesi için mücadelenin gerekli olduğu en önde gözetildi. "Gençliğin can alıcı ekonomik ve politik çıkarlarının korunması ve geliştirilmesi uğruna mücadele, gençliğin anti-faşist mücadelesinin birliğinin temeli ve başlangıç noktasıdır. Günümüzde gençliğin anti-faşist birliğinin oluşturulması, anti-faşist mücadelenin geliştirilmesi her zamandan daha temel sorun haline gelmiştir, bu temel olgudan hareketle, çalışmadaki hedeflerin ancak böyle bir eylem birliği ile yaşama geçirilip yaygınlaştırılmasının mümkün olabileceğini söyleyebiliriz.

"Bu çalışmadaki hedefler bir yanıyla geniş gençlik yığınlarını mücadele alanına çekebilmenin, onların döğüşkenliğini artırabilmenin temelini oluşturmaktadir. Diğer yanıyla bu çalışma değişik tutumdaki gençlerin ve onların örgütlerinin ortak eylem programı durumundadır.

Bu inançla tüm ilerici, demokrat, sosyalist gençlere sesleniyoruz:

— Gençliğin temel ekonomik ve politik çıkarlarının korunup geliştirilmesi için,

— Geniş gençlik yığınlarını antifaşist, demokrasiden yana mücadeleye çekmek için,

— Gençliğin anti-faşist eylem birliğini adım adım geliştirmek için

HEP BİRLİKTE GÖREV BAŞINA!

Genç Öncü'ler, onların birim örgütleri üstün özveri ve disiplin anlayışları ile bu görevde de en önde."

kalıcı barış için etkin silahsızlanma

GENÇ ÖNCÜ Genel Sekreteri Mesut Vural, 24-30 Ekim Birleşmiş Milletler Dünya Silahsızlanma Haftası dolayısıyla yaptığı açıklamada şunları vurgulamıştır:

24-30 Ekim Dünya Silahsızlanma Haftası, dünyanın tüm barışçı güçlerince bilinç, coşku ve kararlılıkla kutlanmaktadır.

Dünya barış güçleri , kalıcı bir dünya barışını gerçekleştirmenin temel koşullarından birinin, genel ve tam bir silahsızlanmanın sağlanması olduğunun bilincindedirler, bu yönde mücadeleyi hergün geliştirmektedirler.

Tüm dünyada ve ülkemizde gençler de, barış ve silahsızlanma yolunda mücadeleye etkin bir biçimde katılmaktadırlar. DDGF' nin hedefleri doğrultusunda yürütülen barış mücadelesi gerçekte gençliğin en temel talepleri uğruna yürüttüğü mücadeleden koparılamaz. Çünkü, barış ve silahsızlanma uğruna verilen mücadelenin kazanımları, aynı zamanda gençliğin taleplerinin gerçekleştirilmesinin temellerini oluşturmaktadır.

Dünya barış güçleri geçtiğimiz yıl içinde, önemli ve kalıcı adımlar atmışlardır. Sovyetler Birliği ve ABD arasında imzalanan SALT-2 Anlaşması, barışçı güçlerin emperyalizme ve gericiliğe karşı son derece önemli bir başarısıdır.

Geçtiğimiz günlerde, SSCB Devlet Başkanı L. Brejnev'in, Demokratik Almanya'da bulunan kuvvetlerinin bir kısmının karşılıksız olarak geri çekileceğini açıklaması, barış ve silahsızlanma yönünde atılmış önemli ve ciddi bir adımdır. Bu adım aynı zamanda dünya barışı ve silahsızlanmanın gerçek ve kararlı savunucularının bilimsel sosyalist güçler ve dünya sosyalist sistemi olduğunu göstermiştir.

Bu önemli ve somut adım, gerici ve savaş kışkırtıcısı güçleri telaşlandırmış ve silahlanma yarışını hızlandırmaya yöneltmiştir. Avrupa'da NATO'nun yeni nükleer silahlar yerleştirme planları yumuşama sürecinin önünde büyük engel oluşturmaktadır. Dünya barış güçleri ve dünya gençliğinin en üst ve öncü örgütü DDGF bu konuda bütün dünya kamuoyunun dikkatini çekmiştir.

Tüm dünya barış güçleri ve bu arada dünya gençliği kalıcı bir dünya barışı ve genel ve tam bir silahsızlanmanın önündeki bu ve benzeri tüm engellerin üstesinden gelecek güçtedir.

GENÇ ÖNCÜ, Dünya Silahsızlanma Haftası'nda ülkemizin tüm barışçı güçlerini ve ülkemiz gençliğini;

— Bölgemizde ve tüm dünyada silahlanma yarışını durdurmak,

— Orta Doğu ve Kıbrıs'ta Birleşmiş Milletler çerçevesinde geçerli çözümleri gerçekleştirmek,

— Emperyalist saldırı bloklarından çıkılması ve tüm komşularımızla dostluk ve saldırmazlık anlaşmaları yapılması, için mücadeleye çağırmaktadır.

Barış ve silahsızlanma mücadelesi ergeç başarıya ulaşacak ve savaşsız, sömürüsüz bir dünya mutlaka kurulacaktır.

10 – 17 KASIM
DÜNYA GENÇLİK ve ÖĞRENCİ HAFTASI
'79 TÜRKİYE KUTLAMALARI
GENÇLİĞİN ULUSAL VE ULUSLARARASI BİRLİĞİ TOPLANTISI

İzmir, Fuar Ekici Över Salonu
17 Kasım 1979, saat: 20.00

GENÇ ÖNCÜ

GENÇ ÖNCÜ DELEGASYONU TÜRKİYE'YE DÖNDÜ

Genç Öncü Genel Başkanı Abdurrahman Atalay, Merkez Yürütme Kurulu Üyeleri Halim Bulutoğlu ve Serhat Baysan davetli olarak gittikleri Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nden döndüler.

Dönüşlerinde yaptıkları açıklamada davet edilmelerinin ve Bulgaris'tandaki görüşmelerinin Türkiye ile Bulgaristan gençlerinin dayanışması yolunda atılmış önemli bir adım olduğunu belirten Genç Öncü delegasyonu, "iki ülke gençlerinin dayanışması ve kardeşçe işbirliği ayna zamanda Balkan'lardaki barışa da önemli katkılar sağlayacaktır. İki ülke gençlerinin, barış, dostluk ve dayanışma yolunda sürdürecekleri ilişki bundan böyle etkin bir konuma getirilecektir. İki ülke gençlerinin karşılıklı ziyaretleri ve yaz aylarında gerçekleştirilebilecek olan gençlik turizmi önem taşımaktadır. İki ülke gençleri bundan böyle birbirlerini daha yakından tanıma olanaklarını zorlayacaklardır. Türkiye gençliği 35 sosyalist yılın bir ülkeye neler kazandırabildiğini yaşayacaklardır. Bizim bu ziyaretimiz tüm bunların sağlanmasında bir ilk adımı oluşturmaktadır. Sonraki adımlar da bizleri beklemektedir." demiştir.

Ekim ayı sonunda Bulgaristan'a bir haftalık bir ziyarette bulunan Genç Öncü delegasyonu, bu süre içinde Sofya, Burgaz ve Pilovdiv'e gitmiştir. Dergimizin gelecek sayılarında gezi anıları yer alacaktır.

DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ'nin kuruluşunun 30. yıldönümü kutlama törenlerine katılan SSCB Devlet Başkanı Leonid Brejnev Demokratik Alman Cumhuriyeti'nden 20.000 asker ve 1000 tankı çekeceklerini açıklamıştır. Bu SALT-2 nin Carter ve Amerikan Senatosu tarafından yıpratılmaya çalışıldığı bir dönemde gerçekleştirilmiştir. Sovyetler Birliği'nin tek yanlı olarak başlattığı silahsızlanma dünyada büyük yankılar buldu. 28 ülkeden ulusal sendikaların üye olduğu Avrupa Sendikalar Federasyonu tarafından yapılan açıklamada Sovyetler Birliği'nin, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nden asker ve tank çekerek başlattığı silahsızlanmayı desteklediğini bildirdi. ASF, NATO ülkelerinin Sovyetler Birliği'nin bu girişimi karşısında sessiz kalışlarını kınadı ve NATO ülkelerinin silahsızlanma yönünde çaba harcamalarını istedi. Öte yandan Çekoslovakya Komünist Partisi tarafından yapılan açıklamada SSCB'nin Demokratik Alman Cumhuriyeti'nden asker ve tank çekeceğini açıklamasının silahsızlanma yönünde somut bir adım olduğunu, tüm barışseverlerin bu girişimi desteklemesi gerektiği belirtildi. Bunun yanı sıra, başta ABD ve Çin olmak üzere bütün emperyalist ülkeler bu hareketi yıpratmaya çalışmaktalar. Çin Devlet Başkanı Hua Guafeng'in Paris, Londra, Berlin ve Roma'da devlet başkanları ile Çin arasındaki siyasi ve ekonomik bağları güçlendirmek amacıyla çıktığı Avrupa gezisinde ön plana çıkarttığı tema anti-sovyetizm olmuştur.
Bu gezi ve açıklamanın altında yatan Pekin'in yumuşama, silahsızlanma ve barışın sürdürülmesi çabalarına olan düşmanca tutumudur. Guafeng'in gezisine Sovyetler Birliği'nin tüm dünya ve Avrupa barışının güçlendirilmesi ve yumuşama politikasının büyük ölçüde gelişmesine yönelik yeni önerilerine Batılı ülkelerin yanıt vereceği sırada çıkması dikkat çekicidir.

Dünyamız Sosyalizm İçin Dönüyor

İRAN'DA Şah rejimini yıkıp iktidarı ele geçiren Humeyni vaad ettiği birçok şeyi yerine getirmediği gibi giderek demokratik hak ve özgürlükleri de askıya almaktadır. Geçtiğimiz ay içinde hükümet binası ve Çalışma Bakanlığı önünde işsizliği protesto gösterileri yapılmış ve olaylar çıkmıştır. Humeyni iktidarı bunu öne sürerek gösteri ve yürüyüşleri yasaklamıştır. Tahran'da bu olaylar gelişirken Kuzey İran'da ise geniş çaplı bir ayaklanma olmuştur. Havyar üretim bölgesi Anzali'de devrim muhafızlarının saldırısına uğrayan balıkçıların baş kaldırması kısa zamanda kanlı bir çarpışmaya dönüşmüş ve 13 kişi ölmüştür. Aynı bölgede Rast kentinde ise iş isteyen öğrencilerle hükümet güçleri arasında çatışmalar çıkmıştır. Ülkedeki bu gelişmelerin yanı sıra İran komünistlerinin partisi TUDEH yürüttüğü savaş sonucu tekrar yasallaştı. Bir süre önce TUDEH'in binalarını kapatan ve yayınlarını yasaklayan Humeyni iktidarı TUDEH'in güçlenerek süren mücadelesi karşısında geri adım atmak zorunda kaldı. TUDEH Genel Sekreteri yaptığı basın toplantısında başta ABD emperyalizmi olmak üzere tüm emperyalist odaklara, Savak'a karşı, eski Şah rejiminin kalıntılarına son vermek, refah ve huzurun sağlanması için tüm demokrasi güçlerinin birleşmesini ve eylembirliği yapmasının gerekliliğini savundu. Ayrıca bölgede huzurun sağlanması için Kürt halkının demokratik haklarının tanınmasının ve ulusal baskıya son verilmesinin gerekliğini ileri sürdü.

BİR ORTA AMERİKA ülkesi olan El Salvador'da geçtiğimiz ay içinde bir darbe gerçekleştirilmiştir. Yeni cunta bütün anayasal hakları askıya alınmakta birlikte özgürlükler ve seçim vaad etmektedir. Oysa bu darbe ülke yönetiminde nitelikçe hiçbir değişiklik yapmamıştır. Çünkü darbe eski diktatör bir şey yapamaz duruma gelince Amerika tarafından tezgahlanmıştır. ABD'nin 5 kişilik cuntayı "merkezci ve ılımlı" olarak nitelemesi ve iktidarı ele geçirişini kutlamış olması bunun göstergesidir. Yeni cuntaya karşı ayaklanmalar sürmektedir. Oluşturulan cephe ayaklanmayı sonuna kadar sürdürme kararındadır. El Salvador Komünist Partisi en kısa zamanda özgür biçimde gerçekleşecek seçimlere gitme vaadini yerine getirirse cuntayı destekleyebileceğini açıklamıştır.

ŞİLİ'DE UNITAD POPULAR (Halk Birliği) dikta rejiminin yıkılması ve en geniş halk katmanlarının destekleyeceği bir demokratik hükümetin kurulması için ortak eylem programı hazırladı. Gizlice elden ele dolaşan programda dikta rejiminin hazırladığı yasaların değiştirilmesi, baskı mekanizmasının dağıtılması insan haklarına tam saygı gösterilmesi, politik ve sendikal hakların sağlanması, "kaybolan" siyasi mahkumların durumunun açıklığa kavuşturulması ve suçluların cezalandırılması öngörülüyor. İşsizlik ve yoksulluğa karşı somut önlemler alınacağı ve tekellerin devletleştirileceği savunuluyor. Programda, Komünist Partisi, Sosyalist Parti, Birlik İçinde Halkçı Eylem Hareketi, İşçi Köylü Partisi, MAPU ve Sol Hristiyanların imzası bulunmaktadır.

tarihte zorun rolü

Bismark'ın Kan ve Zulüm Politikası Üzerine Bir Çalışma.
Friedrich Engels.
Sol Yayınları Haziran 79 II Baskı.

BİLİM BÜROSU'NCA HAZIRLANMIŞTIR

ENGELS

Tarihte Zorun Rolü Friedrich Engels'in, Anti-Duhring'in yayınlanmasından sonra yazdığı (1896) bir makale. Ancak bu makale Anti-Dühring içinde yer alan "Zor teorisi ' adlı bölümlerin sonuna konarak makalenin adını taşıyan bir kitap olarak basılması için yazıldı.

Anti-Dühring'te yer alan Zor Teorisi adlı bölümlerin ayrı olarak yayımlanması istemine karşı, Engels bu bölümlere Alman tarihinin 1848 -1888 dönemini incelediği Tarihte Zorun Rolü (Bismarck ın kan ve zulüm politikası üzerine bir çalışma) makalesini ekleyerek yayımladı.

" ZOR TEORİSİ"

Kitabın bahsettiğimiz ilk üç bölümü Engels'in Anti-Dühring te Ekonomi Politik bölümünde yer alan Zor Teorisi başlıklı yazılar. Sistematik bir biçimde E. Dühring'in kapitalist sömürüye karşı taşıdığı fikirleri eleştiren bu bölümlerde Engels sırayla burjuva devrimleri, Burjuvazinin gelişimi ve bugün vardığı engelleyici konumunda zorun rolü, kapitalizmin yarattığı militarizmin ekonomik neden ve sonuçları son olarak ta zorun tarihte oynadığı genç ve devrimci rol üzerinde duruyor.

Engels herşeyden önce E. Dühring'in "Politik ilişkilerin biçimlenmesi, tarihsel olarak, temel şeydir ve ekonomik bağımlılık kerteleri yalnızca sonuçlardır ya da özel durumlardır ve dolayısıyla her zaman ikinci derece-den olgulardır. (Altını Engels çizmiş) (T.Z.R. s. 24) ve ("dolaysız politik zor tarihsel olarak temel unsurdur") biçiminde öne sürdüğü tarihi materyalizme taban tabana zıt bu görüşlerini ele alıp tarihi bir süreci örnek vererek çürütüyor. Bu süreç burjuva demokratik devrimleriyle başlayıp kapitalist ülkelerde hala devam eden bir süreçtir. Federal hakimiyetin bağrında krallık kuvvetlerinin dolaysız zoruna karşılık yetişen burjuvazinin elinde topladığı ekonomik gücün feodal beyleri devirmek yolunda esas önemli silah olduğunu belirtiyor Engels. "Burjuvazinin feodal soyluluğa karşı savaşımı, kentin kıra, sanayiin toprak malkiyetine, para ekonomisinin doğal ekonomiye karşı savaşımıdır ve burjuvazinin bu savaşımdaki belirleyici silahı, ..., ekonomik güç araçları olmuştur." (Altını Engels çizmiş) (TZR s. 31)

Burjuvazinin çürümüş bulunan feodal soyluluğu temel olarak ekonomik gücü sayesinde ve bu gücün mantıki sonucu olarak yendiği nasıl bilimsel ise Engels'in belirttiği gibi yalnızca toplumsal bakımdan gereksiz değil aynı zamanda toplumsal bakımdan engel haline gelen burjuvazinin de kendi yarattığı böyle bir ekonomik gücün sonucu yıkılması o kadar bilimseldir. Burjuvazinin yarattığı ekonomik ilişkilerden çıkan bu güçte proletaryadır.

Zor teorisinin ikinci bölümünde Engels kitabın yayıldığı dönem de Avrupa'yı saran militarizme değiniyor, taki E. Dühring'in "dolaysız politik zor" teorisini çürütmek içinde ekonomik yönleriyle birlikte.

Gerçekte Engels'in belirttiği gibi "silahlanma, birleşme, örgütlenme, strateji, taktik her şeyden önce, o dönemde üretimde ve ulaştırmada ulaşılan düzeye bağlıdır." (s. 35).

Engels in militarist ekonomiye değinirken özellikle göz önünde aldığı nokta burjuva devletlerin savaşma gücünün artık tamamen ekonomiye bağımlı bir duruma geldiği, dolayısıyla zorun uygulanmasının ekonomik bazı temellerin olmasını (Dühring'in yok saydığı) gerektirdiğidir.

Zor Teorisinin sonuç bölümünde Engels çok büyük bir netlikle tarihte zorun rolünü şöyle açıklıyor:

"Birincisi tüm politik zor, başlangıçta ekonomik, tolumsal bir göreve dayanır ve toplumun üyelerinin ilkel topluluğun dağılması ile özel üreticiler haline gelmeleri ve böylece toplumun ortak görevlerinin yöneticilerinden giderek daha çok ayrılmaları oranında artar.

İkincisi politik zor toplumdan bağımsızlıktan ve onun hizmetçisi olmaktan çıkıp efendisi haline geldikten sonra iki yönde işleyebilir. Ya doğal ekonomik gelişme anlamında ve yönünde işler, bu durumda ekonomik gelişme hızlandığından aralarında çatışma doğmaz. Ya da ekonomik gelişmeye karşı işler, bu durumda pek az istisna ile bir kural olarak zor ekonomik gelişme karşısında yenik düşer. (age. s. 56).

Bu bölümde Engels in değindiği bir nokta daha var. Tarihte zorun oynadığı devrimci yol. E. Dühring in zoru mutlak olarak reddedmesi ve ona neredeyse ahlaki tepki duyar gözükmesi: işte baştan beri zor üzerine kurduğu teörilerin gerçek nedeni. Bundan amacı ise işçi sınıfı hareketinin de zoru reddetmesini sağlamak. Ancak Engels' in dediği gibi "ekonomik sömürü sisteminin devrilmesi için zorun belki dę —ne yazık ki— gerekli olacağını, ancak, ah vah ederek kabul eder" (age. s. 57).

Ne yazıkki Engels'in o dönem tarihin gördüğü en devrimci parti diye sözettiği ASDP de bu görüşlerin az çok etkisi altındadır.

BİSMARCK'IN KAN VE ZULÜM POLİTİKASI

Kitabın son bölümü tarihte zorun rolü adını taşıyan makale daha önce belirtildiği gibi 1848-1888 yılları Almanya'daki siyasi gelişmeleri inceleyen bu makale ilk 1896 da Neue Zeit'te yayımlandı.

Makale'de ayrıntılı olarak Almanya'nın birliği, Bismarck'ın çıkışı ve uyguladığı Terörist politikaya değinmekte.

Almanya'nın birliği sorunu artık ekonomik bir zorunluluk olmuştu. Çünkü feodal bürokratik toprak bölünmeleriyle modern geniş ölçekli sanayiin büyümesi arasındaki çatışmalar şiddetlenmekteydi. Engels bu birleşme yollarını tartışırken, üç çözüm görüyor. Aşağıdan yukarı devrimci yoldan birlik, Avusturyanın egemenliğinde ve Prusya'nın egemenliğinde birlik.

Bu çözüm yollarından üçüncüsünü gerçekte Bismarck buldu ve uyguladı. Bismarck Engels'e göre bonapartçılığın Almanya'daki siyasi temsilcisi oldu. Yani liberal burjuvaziye karşı siyasi iktidar kavgasını kazandı. Böylece 1864-70 yılları Bismarck'ın kan ve zulüm siyaseti başladı. Bismarck burjuvazinin liberal hayallerini yıkmak amacıyla dış politikaya da karışmaya başladı. Buradaki temel dayanağıda iç politikada olduğu gibi güçlü ordusuydu. Bu ordu 1848 deki geçici yenilgi hariç hiç yenilgiye uğramamış son derece güçlü yapıya sahipti.

Bismarck Engels'in deyimiyle gücünün doruğundaydı. İşte ve dışta tüm güçleri elinde toplayan bir diktatördü.

Bu aşamada Engels Almanya'daki sınıf yapılanmasını koyduktan sonra (yankeler, burjuvalar, k. burjuvalar ve proleterler) mülk sahibi sınıflar açısından en mantıklı olanın, olup gitmeye mahkum olan toprak sahibi junkerlerin bırakılarak, 1848'den beri büyük ekonomik gelişme içinde bulunan burjuvazinin politik olarak da güçlendirilmesi sonucu Fransız ihtilalinin tüm sonuçlarıyla (işçi sınıfı açısından da) Almanya'ya ulaşabileceğini belirtiyor.

Ancak yapılan bu olmayıp Bismarck tarafından Prusyacılık irticaın en rezil aracı ordu gücüne güvenilerek yayıldı. Bu arada sendikalar, sosyalist gazeteler büyük bir baskı altına alındı.

Bu baskılara ve gerici uygulamalar konusunda SPD' nin tavırlarında Engels için bir kuşku kaynağı idi.

Önemli seçim başarılarına rağmen parti giderek gelişmesiyle beraber sulandırılıyordu. Bismarck gericiliği döneminde SPD'nin legalitesinin fiatı yayınlarda parti yöneticilerinin yaptığı sansür. Bu sansür Engels'in Marx' ın "Fransa da Sınıf Mücadeleleri" adlı kitabına Almanya' da uygulanması gereken ihtilalci taktiklerle ilgili olarak yazdığı bir önsöze de uygulanınca Engels partinin ihtilalci gelenekten uzaklaştığına dair kuşkularını ifade etti. Gerçektende parti programı liderler tarafından şiddeti ve zoru partinin siyaseti olarak göstermeme adına kırptıkları bir belge olmuştu. Bu yüzden de SPD Alman siyasi hayatının demokratikleştirilmesi konusunda hiç bir ilerleme göstermedi.

•SORUNLAR •İSTEMLER• ÇÖZÜMLER

DEVAM DEVAM
18.den sürüyor

sorunları dışında, bunların çözüme kavuşturulması halinde bile önemli eksiklikleri içermektedir. Bu sorunların da başında, 12 yaşındaki bir çocuğun doğal çevresi olan oyun ve okul arkadaşlarından koparılması gelmektedir. Sevgi ve arkadaşlığa olan gereksinmenin en üst düzeyde olduğu bir dönemde, disiplin, makine ve iş bunlarla birlikte işyeri temizliği, getir-götür türü angaryalar, çoğu zaman aşağılanma, küfür. Tüm bunlar, bir ç-çocuğun özellikle o döneminde hiç bir biçimde isteyemeyeceği yaşam koşullarıdır. En iyimser biçimiyle kendisini anlayacak nitelikten uzak, çoğu kez kendi çocuğunu bile anlayışla karşılayamayan, yarınından umutsuz, kararsız, kimi zaman 'canavar', kimi zamansa 'babacan' bir küçük esnaf ve onunla "öğrenim" ilişkisi içinde bulunan genç. Çıraklık yaptırılan çocuk, böyle bir ortamda, çağdaş toplumsal ilişkilerini nasıl düzenleyecektir ve çeşitli sorunlara, doğru, olumlu yaklaşımı nasıl bulabilecektir?

Sonuçta topluma güvensizlik, çevreden korkma, hastalık düzeyinde mutluluk tutkusu, karşı cinsleriyle olan toplumsal ilişkilerdeki kopukluk ve giderek oluşan bunalım. İşte çalışmanın genç insanlara, cahillik, iş güvensizliği, sağlıksız bir beden dışında kazandırdıkları bunlardır. Çalışma süresince genç işçilerin beslenme, spor gibi doğal gereksinimleri tümüyle unutulmuş, yıllık izin, hafta sonu izni gibi hakları ise tümüyle ellerinden alınmıştır. Bayram tatilleri ise çoğunlukla yalnızca dini bayramlarda geçerli olabilmektedir.

Çırakların çalışma süresince beslenmelerini düşük kalorili, belirlenmiş düzeyin çok altında bir gıdayla yetindikleri de yadsınamaz bir gerçektir. İşyerlerinde genellikle ekmek ve ona ek olarak üzüm, peynir gibi gıdalarla yetinen çıraklar, ailelerinin de başta belirtilen sınıfsal konumlarından dolayı evlerinde de yeterli beslenmenin çok ötesinde kalmaktadırlar. Bu durum onları kolaylıkla meslek hastalıklarına yakalanır hale sokmaktadır.

EĞİTİM, EĞİTİM...

Genç işçilerin en büyük sorunlarınıysa eğitim oluşturmaktadır. İşyerlerinde mesleki, teknik eğitimin olmamasının yanısıra, 'büyük'lerin yanında çalışmanın getirdiği yanlış ahlaki biçimlenmelerde sözkonusudur. Şu anda pek çok iş yeri lonca sistemine benzer bir yapıdadır. "Öğretmen" durumundaki ustaların/dini temele dayanan çarpık toplumsal anlayışlarla sürdürdükleri "eğitim" gerçekte, kurulu düzenin bir anlamda istediklerine de yanıt getirmektedir. Oysa toplumumuzun gereksindiği teknik güç eksiğinin giderilmesi bu yolla olası değildir. Gereksinim duyulan, üretime yönelik biçimde düzenlenen ve yaygın biçimde uygulanan eğitimdir.

Genç işçiler, yasaların yarattığı bulanıklıktan yararlanılarak işçi sayılmamakta, ancak işçi olarak çalıştırılabilmektedir. Bu genç işçilerin tümü belirlenen asgari ücretin altında ilkel bir sömürü çarkı içinde çalıştırılmaktadır. Bir haftalık net ücret 500-600 TL. arasında değişmekte, ancak % 32.5'lik bir bölümü 650 liranın üzerinde ücret alabilmektedir. Bu ücret verilişi bile, çıraklığın "eğitim" olduğu yasasını yalanlamaya yetebilmektedir.

Ücretlerin bu denli düşük olmasında, şüphesiz tekelleşme süreci içinde giderek yok olma durumuyla karşı karşıya bulunan küçük esnafların durumu baş etken olmaktadır. Bu yok olma ortamında sürdürülen kapitalist rekabet daha ucuza üretir olmayı gerektirmekte, malzeme fiyatlarındaki sürekli yükselişte, ucuza üretmenin maliyetini de genç işçiler yüklenmektedir. Çırakların % 10'unun ailenin tek geçim kaynağını oluşturması, hemen tümünün de ücretlerinin ancak yol, yemek, giyim giderlerini karşılayabilmesi genç işçi emeğinin ülkemizde bu denli yaygın olmasının nedeni olarak ücretin de gösterilemeyeceğini kanıtlamaktadır. Yine, çırakların % 35'inin küçük esnaf ve çiftçi kökenli ailelerin çocukları oluşu bu kanıyı güçlendirmektedir. O halde, genç işçi emeğinin bu denli yaygın olmasının temel nedenleri nelerdir. Yukarıda sayılanlar; kötü yaşam koşulları, eğitimin aldatmaca olduğu, ücretin de bunu haklı çıkarmadığı gerçekleri bizleri şu sonuca götürmektedir: sorunun temelini sosyo-ekonomik yapı belirlemektedir.

TEMEL SORUN: KAPİTALİZM VE ÜLKEMİZDEKİ ÇARPIKLIĞI

Ülkemizde kapitalizmin gelişimiyle koşut giden işsizlik sorunu bütün emekçileri, burjuvazi karşısında güçsüzleştirmektedir. Bu güçsüzlük, ilk bulunan işin sürekliliğinin zorunluluğunu yaratmaktadır. Buysa "altın bilesiz" sözüyle anlatılan tek başına bir meslek sahibi olmanın 'yararları'nı yüceltmektedir. Gelecekten umudunu kesmiş aileler, hiç olmazsa çocuklarının ayrı ve rahat bir işi olması için onları 'usta' yapacak işlerin ilk basamaklarına, çocuklarını götürmektedirler. Ve gerçekte, kendi elleriyle ittikleri kötü gelecek için kısa erimde ekonomik yarar da gözetmemektedirler.

İşin sürekliliğinin yanısıra "para getirecek" niteliğinin de olması gözetilmektedir. Metalürji işkoluna yan küçük üretimin, ağaç işçiliğinin tekelleşmenin doğal sonucu olarak öne çıkması, aranır işler olması genç emeğin bu alanlarda yoğunlaşmasını da açıklamaktadır. Daha önceleri terzilik, berberlik gibi görece kolay meslekler istenir konumdaydılar. Ancak örneğin konfeksiyonun yayılması, terziliğin, kırsal alanda bu mesleklerde gereksiz yoğunlaşma da tümünün istenir olmaktan çıkmasını getirdi.

Genç işçilerin bu sayılan kötü durumlardan kurtulmaları öncelikle kendi katkılarıyla gerçekleşebilecektir. Yaşam boyu işçi sınıfı içinde yer alan bu insanların çalışma yaşamına ilk adımı attıkları zamandan başlanılarak örgütlenmeleri zorunluluktur. Bu örgütlenme, aynı zamanda koşulların da zorunlu bir dayatmasıdır. Çünkü onlar, ortak toplumsal koşullar içinde benzer üretim biçimleri içindedirler.

Ancak örgütlenmelerini zorlaştırabilecek tüm oluşumlar da bulunmaktadır. Yukarıda sayılan yaşam koşulları, en önemlisi eğitimsizlik, kısa sürede 'düze çıkma' tutkusuyla, sınıfsal temelini yadsıma eğilimi ve çok kısa sürelerle iş değiştirme olgusu genç işçilerin örgütlenmelerinin önünde duran önemli zorluklardır. (Genç işçilerin % 27.5'i en az bir, % 17.5'i de ikiden çok işyeri değiştirmektedir).

Tüm bunların aşılması olanaksız değil, tam tersine gündemde olan sorunlardır. Genç işçiler yaygın örgütlenmelerini sağlayarak, parçası oldukları işçi sınıfının mücadelesine omuz vermek zorundadırlar, verebilirler. Genç işçilerde; belirtilen sorunlar aşıldığı zaman, işçi sınıfının disiplini ve yarını kuracak sınıf olma özelliklerinin yanısıra gençliklerinin kazandırdıkları sınırsız enerji, sınırsız coşku, ortaya çıkmaktadır. Bu enerji ve coşku işçi sınıfı mücadelesine büyük atılımlar kazandırmaktadır. Bugünden, kısıtlı da olsa ilerici düşüncelerle bezenmiş biçimde mücadeleye katılan genç işçilerin sayısı azımsanamayacak düzeydedir. Artırılması ve mücadeleye daha da aktif katılmalarının sağlanması ise görev olarak durmaktadır.

kültür sanat

SIMONOV'un ardından

M.KÖK

Bir komünist yazarı, sanat emekçisini ölümünden sonra anmanın ve tanıtmanın bir çok yolu var. Komünist için ona en yakışmayanı, Konstantin Simonov için, onunla ilgili tanıtma ve anma yazısına en uygun olmayanı, kendisini üstün, seçkin ve tekbaşına yaratıcı bir kişi, aydın, entellektüel olarak ele almak ve onu övüp göklere çıkarmak.

"Parti yazınının bu ilkesi nedir? Sosyalist proletarya için, yazın, bireyleri ve grupları basit anlamda aydınlatmanın bir yolu ve hatta proletaryanın ortak davasından bağımsız bireysel bir uğraş olamaz. Kahrolsun partizan olmayan (non-partisan) yazarlar! Kahrolsun edebi üstünadamlar (literary süperman)! Yazın (edebiyat) proletaryanın ortak davasının parçası, tüm işçi sınıfının, tüm politik bilinçli öncüsü tarafından harekete geçirilen tek büyük sosyal-demokratik (komünist) mekanizmanın "bir dişlisi ve vidası" olmalıdır. Yazın örgütlü, plânlı ve bütünleşmiş sosyal-demokratik (komünist) parti çalışmasının bir bileşeni olmalıdır." [1]

"Öyleyse, çalışmaya, yoldaşlar! Yeni ve güç bir görevle karşı karşıyayız. Fakat onurlu ve büyük bir görev, -sosyal-demokratik (komünist) işçi sınıfı hareketiyle ayrılmaz bir şekilde bağlı, geniş, çok çeşitli ve değişik yazın. Tüm sosyal-demokratik (komünist) yazın Parti yazım olmalıdır." [2]

Lenin'in 1905 Kasım'ında Parti ve yazınla ilgili bu sözleri SBKP'nin ve tüm proletaryanın temel ilkesi oldu.

Bu ilke dünyada burjuvazi tarafından çarpıtılmaya çalışıldı. Proletarya içinde de bu ilkenin yanlış yorumlanmasına ve uygulanmasına karşı uzun mücadeleler verildi. Her konuyla ilgili olduğu gibi yazın alanında da liberalist sağ sapmalar ve dogmatik, sekter 'sol' sapmalar baş gösterdi. Sağ ve 'sol' sapmalarla uzun bir mücadeleden sonra Sovyet yazını, SSCB'de en üstün biçimi oluşan çağdaş işçi sınıfı kültürünün doruk noktalarına ulaştı ve gelişimini sürdürüyor.

Ekim devriminin 60. yıldönümünde, 1977 ekiminde onaylanan yeni Sovyet Anayasasının 3. bölümü Sosyal Gelişme ve Kültür'e ayrılmıştır.

S.S.C.B. Anayasasının 19. Maddesi aynen, "SSCB'nin sosyal temelini işçi, köylü ve aydınların sarsılmaz birliği oluşturur. Devlet, toplumun sosyal uyumunun artmasına, yani sınıf farklarının kent ve köy, kafa ve kol emekleri arasındaki önemli farkların ortadan kaldırılmasına, SSCB'nin tüm uluslarının ve halk topluluklarının daha da gelişmesine ve birbirlerine yaklaşmalarına yardım eder."

20. Maddesi aynen, "Devlet 'her insanın özgür gelişimi, herkesin özgür gelişmesi için koşuldur.' şeklindeki komünist ideale uyarak yurttaşların yaratıcı güçlerini, yetenek ve becerilerini kullanmaları ve kişinin her ba-

bilimsel sosyalist yayınlardan

Genç Öncüler gençliğin en geniş katmanlarını bağımsızlık - demokrasi-sosyalizm mücadelesine katmak için yurdun çeşitli bölgelerinde, birim yayınları çıkarmayı sürdürüyorlar. Kocaeli'de "Kocaeli'li Genç Öncü'lerin Sesi' alt yazılı bağımsızlık, demokrasi, dergisi çıktı. İstanbullu Genç Öncü'lerin sesi olarak "baskıya, sömürüye, pahalılığa karşı KAVGA dergisi de yayımını sürdürüyor. ODTÜ'lü Genç Öncü'ler ise ODTÜ'de ileri adım adlı dergiyi çıkarıyorlar. ODTÜ'de İleri Adım diğer birim yayınlarından farklı bir

kımdan gelişebilmesi için gereken olanakların genişletilmesini amaç edinir." ve 27. Maddesi de aynen, "Devlet, manevi değerlerin korunmasına çoğaltılmasına ve Sovyet insanlarının ahlaki ve estetik eğitimi ve onların kültür düzeyinin yükseltilmesi için geniş şekilde kullanılmasına özen gösterir. SSCB'de profesyonel sanatın ve halkçı sanat yaratıcılığının gelişimi mümkün olduğu kadar teşvik edilir." demektedir.

Lenin'in ve SBKP'nin her alanda olduğu gibi yazın alanında da bireycilikle, kariyerizmle ve burjuva entellektüelizmiyle uzlaşmayan yaklaşımı ve onyıllar boyu süren kararlı mücadele sonucu bugün burjuva entellektüellerinin sızlanmalarının ve yazını avaz avaz Parti'nin kölesi olmakla suçlamalarının yersizliği SSCB yaşamında ortaya çıktı.

Bugün SSCB'de yazın tüm halkın malı oldu.

SSCB'de bir şair kendisine verilen ücretle yaşayabilir. Şiirin satırına 2 Rubleye kadar para ödenir. Bu 3 Amerikan doları etmektedir. Bir şiir kitabı genellikle 10.000 adet basılır. Bundan sonraki basımda ilk basımla aynı ücret şaire ödenir.

Konstantin Simonov'un genel sekreterliğini yaptığı SSCB Yazarlar Birliğinin de yayınevlerinin kârından gelen ödemeler sayesinde biriken onmilyonlarca rubleyi kapsayan kendi Edebiyat Vakfı vardır. Bu fonlar yardım ve borçlar biçiminde yazarlara ayrılır. Yazarın hasta olması veya geçici olarak çalışamayacak durumda olması halinde kendisine yardım derhal ulaşır.

SSCB'de her yüz işçiden 95'i sinemaya, üçte ikisi tiyatroya ve konsere gitmekte ve hemen hemen hepsi kitap okumaktadır, işçilerin % 60'ının kitaplığı vardır. [3]

İşte Konstantin Simonov Lenin'in önderlik ettiği SBKP'nin ve onun önderliğindeki proletaryanın bir oğludur. SSCB'nin bugünlere gelmesinde ve inşasında özellikle yazın alanında önemli rol oynamıştır.

Simonov'un asıl adı Kirill Mihayloviç'tir. 28 Kasım 1915 günü Petrograd'da doğdu. Bir subayın oğluydu. Orta okuldan sonra bir sanat okuluna girdi ve tornacılık öğrendi. 23 yaşında da Moskova'daki Gorki Edebiyat Enstitüsünü bitirdi. 1934 yılında şair olarak yazarlığa başladı. İlk şiir kitabı: Gerçek Adamlar'dı.

1941 Alman İstilâsı, nazi saldırısı, başladığı sırada öğrenimini bitirdi, Milli Savunma Bakanlığı'nın gazetesi olan Krasnaya Zevzda nın (Kızıl Yıldız) savaş muhabiri oldu, bütün cepheyi dolaştı, savaşçıların hayatını paylaştı. Şiirlerinde (Tıy Pomniş Sen Hatırlarsın), Alyoşa Stalingrad dan İdi Menya (Bekle Beni), SSCB'de yayımlanan en güzel savaş romanı olan DNİ İ NOÇİ (Gündüzler ve Geceler) (1943-1944) ve anlatılarla şiirleri biraraya getiren bir kitapta (Barents Denizinden Karadeniz'e 1941-1945) savaşçıların yaşayışını anlattı.

Tiyatro oyunları da yazdı: Paren İz Naşega Goroda (Şehrimizin Çocuklarından Biri) 1941, SSCB tiyatrolarının büyük kısmında başarıyla oynanan Ruskiye Lyudi (Rusya Halkı) 1942, Pod Kaştanami Pragi (Prag ın Kestane Ağaçları Altında) 1945, Russkiy Vopros (Rus Meselesi) 1946, Dobroye İmya (İyi Bir İsim) 1953, bunların arasındadır. Savaş deneylerinden çıkardığı anlatılarına devam etti: Yaşayanlar ve Ölüler (Jiviye i Myortviye) 1959, İnsan Asker Doğmaz, 1964 Bir Gün Çok Uzundur, 1965 en önemli yapıtlarıdır.

Simonov Dünya Barış Konferansı Sekreterliği'nde de görev almıştı.

Olumsuz bir nokta olarak Simonov'un Soljenitsin'in Yazarlar Birliğinden çıkarılması için yapılan görüşmeler sırasında bu yazarı savunduğunu, tartışma konusu olan "Kanserliler Koğuşu" adlı yapıtın bazı değişikliklerle yayınlanabileceğini öne sürmesini de belirtmek yerinde olur.

"Bir anlamda Tolstoycu geleneği sürdüren" ve "birçok insanın kaderinin dev bir tablosunu andırır" [4] romancılığı ve halkın duygularıyla duygularını bütünleştiren şairliğiyle ve partizanlığıyla Konstantin Simonov Sovyet ve dünya işçi ve emekçilerinin malı olmuştur.

1- Lenin, Bütün Eserler C. 10 "Parti Örgütü ve Parti Yazını" Syf. 45. Çeviren M. Kök.
2- A.G.E. Syf. 45 Çeviren M. Kök
3- Sosyalizm 60 Yılda Neler Getirdi? Bilim Yayınları
4- Sovyet Edebiyatı K Zelinski Konuk Yayınları Syf. 208

özellik taşımaktadır. ODTÜ üzerinde sürdürülen yoğun baskıların arttığı günlerde ilk sayısı çıkan derginin önemi, demokrasi mücadelesinin ancak sosyalizm mücadelesiyle bütünsellik içinde verildiğinde adım atacağını göstermesindedir. Ayrıca bu dergi ODTÜ' de demokratikleşme yolunda verilecek mücadeleye önemli bir katkıdır.

Kocaeli, İstanbul ve Ankara'da çıkmaya başlayan bilimsel sosyalist yayınlara ve tüm hazırlayanlara bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için gençliğin yerel sesleri yolunda başarılar diliyoruz.

20 tl

d

YAŞASIN LENİN
YAŞASIN BÜYÜK EKİM DEVRİMİ
YAŞASIN KOMSOMOL